

vonnis

GERECHT IN EERSTE AANLEG VAN SINT MAARTEN

Parketnummer: 820.00004/19

Uitspraak: 15 mei 2020

Tegenspraak

Vonnis van dit gerecht in de strafzaak van het openbaar ministerie tegen de verdachte:

Theodore Emanuel HEYLIGER,
geboren op 30 maart 1970 in Sint Maarten,
wonende te Guana Bay Road 69 in Sint Maarten.

Onderzoek van de zaak

Dit vonnis is gewezen naar aanleiding van het onderzoek ter terechtzitting van 27 mei 2019, 25 oktober 2019, 14 november 2019, 9 maart, 10 maart, 11 maart, 12 maart, 13 maart 2020, 3 april en 24 april 2020.

Het gerecht heeft kennisgenomen van de vordering van de officier van justitie en van hetgeen door de verdachte en diens raadsman mr. E.F. Sulvaran naar voren is gebracht.

Tenlastelegging

Aan de verdachte is ten laste gelegd hetgeen vermeld staat in de inleidende dagvaarding. Van die dagvaarding is een kopie aan dit vonnis gehecht. De daarin vermelde tenlastelegging geldt, met inachtneming van het voor overwogene, als hier overgenomen.

Voor zover in de tenlastelegging taal- en/of schrijffouten of omissies voorkomen, leest het gerecht deze voor de leesbaarheid in de bewezenverklaring cursief verbeterd.

De verdenking komt er - kort en zakelijk weergegeven - op neer dat de verdachte zich heeft schuldig gemaakt aan:

- *ten aanzien van feit 1-*

medeplegen van het als ambtenaar aannemen van steekpenningen van Windward Roads B.V. en/of Central Concrete Mix B.V. te weten:

- a. primair: een geldbedrag van USD 1.847.685,24
subsidiair: een contant geldbedrag van USD 850.000,- en/of
een giraal geldbedrag van USD 40.000,- en/of
een perceel grond Mullen Property

- meer subsidiair: enig geldbedrag
- b. primair: een kredietlijn/kwijtscheldingen ter waarde van ANG 900.000,-
subsidiair: enig geldbedrag
- c. primair: werkzaamheden aan de woning van verdachte ter waarde van ANG 135.292,88
subsidiair: enig geldbedrag
- d. een auto ter waarde van USD 200.000,-;

- *ten aanzien van feit 2 -*

medeplegen van het als ambtenaar aannemen van steekpenningen van Devcon TCI Ltd te weten:

- a. primair: een geldbedrag van USD 700.000,-;
subsidiair een contant geldbedrag van USD 82.468,37en/of
een giraal geldbedrag van USD 260.000,- en/of
een perceel grond Mullen Property
meer subsidiair: enig geldbedrag

- *ten aanzien van feit 3 -*

medeplegen van het als ambtenaar aannemen van steekpenningen van Volker Construction International B.V. en/of Volker Stevin Caribbean (Volker) te weten:

- a. primair: een geldbedrag van USD 1.065.524,25 en/of USD 179.000,-
subsidiair: een contant geldbedrag van USD 83.000,-
meer subsidiair: enig geldbedrag.

- *ten aanzien van feit 4 -*

medeplegen van witwassen ten aanzien van twee percelen grond: Mullen Property en Oyster Pond, meermalen gepleegd.

Nietigheid van de inleidende dagvaarding

De raadsman heeft betoogd dat de dagvaarding ten aanzien van de feiten 1, 2 en 3 nietig verklaard moet worden, omdat:

- a. Niet met voldoende precisie ten laste is gelegd waaruit het "handelen in strijd met zijn plicht" bestond. Volgens de raadsman kan de onrechtmatigheid van de gestelde tegenprestatie niet worden afgeleid uit het feit dat de verdachte een gift zou hebben aangenomen. Om te kunnen spreken van "in strijd met zijn plicht" moet er iets extra's bijkomen, in die zin dat de tegenprestatie op zichzelf onrechtmatig moet zijn. Hierover vermeldt de tenlastelegging echter niets;
- b. De tenlastelegging niet specificeert welk ambt en welke daarmee samenhangende ambtsplichten zij op het oog heeft;
- c. De officier van justitie verzuimd heeft in plaats van de passieve omkoping het bepaalde in art. 372 bis (oud) ten laste te leggen, terwijl dat een zogeheten geprivilegieerde systematische specialis betreft.

Het gerecht overweegt hierover als volgt:

- a. De tenlastelegging behelst het verwijt dat de verdachte steekpenningen heeft aangenomen van een drietal bedrijven, in ruil voor het, in zijn bediening, in strijd met zijn plicht gunnen of zorgen voor de gunning van overheidscontracten en/of het aangaan van een relatie met die bedrijven, om gunning van toekomstige overheidscontracten mogelijk te maken. Volgens vaste rechtspraak handelt een ambtenaar die, in zijn bediening, steekpenningen aanneemt in ruil voor het gunnen van werk, in strijd met zijn plicht (o.a. HR 22 september 1987, NJ 1988, 381). Voorts heeft de Hoge Raad, onder meer in de door de raadsman aangehaalde zaken van 27 september 2005 (ECLI:NL:HR:2005:AT8328 en AT 8338) geoordeeld dat de term "in strijd met zijn plicht" mede feitelijke betekenis heeft. Gelet hierop acht het gerecht de tenlastelegging op dit punt voldoende feitelijk;
  - b. De tenlastelegging is voldoende duidelijk, doordat zij als ambten vermeldt: Minister, Gedeputeerde en/of Statenlid. Tot een nadere aanduiding van de aan elk ambt verbonden specifieke ambtsplichten was de officier van justitie, mede gelet op het onder a. overwogene, niet gehouden;
  - c. Art. 372 bis (oud) is geen specialis ten opzichte van de thans ten laste gelegde artikelen, reeds omdat hierin geheel ander handelen wordt strafbaar gesteld, betrekking hebbend op het meewerken aan de totstandkoming of de uitvoering van besluiten in strijd met het Statuut en andere wettelijke regelingen.
- Het verweer van de raadsman wordt verworpen.

Ontvankelijkheid van het openbaar ministerie in de vervolging

De raadsman heeft primair bepleit dat het openbaar ministerie niet-ontvankelijk wordt verklaard in de strafvervolging van de verdachte, op de grond dat in deze zaak sprake is van een opeenstapeling van onherstelbare normschendingen, waardoor doelbewust of met grove veronachtzaming van de belangen van de verdachte aan diens recht op een eerlijke behandeling van zijn zaak is tekortgedaan. Daarnaast is volgens de raadsman zodanig inbreuk gemaakt op de verdedigingsrechten van de verdachte, dat geen sprake meer is van een eerlijk proces als bedoeld in art. 6 van het EVRM. Voorts heeft de raadsman betoogd dat door de wijze van verhoren van een van de medeverdachten een ernstige inbreuk is gemaakt op beginselen van een behoorlijke rechtspleging, waardoor het wettelijk systeem in de kern is geraakt.

De raadsman heeft daartoe – kort gezegd – het volgende gesteld:

- a. de door het openbaar ministerie met de getuige Maasdam gesloten kroongetuige-overeenkomst is onrechtmatig;
- b. het openbaar ministerie heeft zich ten aanzien van de getuige Boekaar schuldig gemaakt aan parallelle opsporing, waardoor de verdediging buiten spel is gezet;
- c. het openbaar ministerie heeft - lopende de strafzaak - uitlatingen gedaan in de media, waardoor de indruk werd gewekt dat de verdachte al veroordeeld was;
- d. de behandelend rechter-commissaris was niet onpartijdig;

- e. de verdachte is tijdens zijn detentie blootgesteld aan een onmenselijke en vernederende behandeling als bedoeld in art. 3 van het EVRM. Ook is zijn recht op "family life" als bedoeld in art. 8 van het EVRM geschonden.

Subsidiair heeft de raadsman (ten aanzien van de verklaringen van de getuigen Maasdam en Boekaar) bewijsuitsluiting bepleit, meer subsidiair (vanwege alle genoemde normschendingen) strafvermindering.

De officier van justitie heeft zich op het standpunt gesteld dat er geen sprake is van een oneerlijk proces, noch van een inbreuk op enig beginsel van behoorlijke rechtspleging of andere normschending, en acht daarom geen grond aanwezig voor niet-ontvankelijk verklaring, bewijsuitsluiting of strafvermindering.

Het gerecht overweegt hierover als volgt.

Indien sprake is van een normschending en de rechtsgevolgen daarvan niet uit de wet blijken, moet worden beoordeeld of aan dat vormverzuim enig rechtsgevolg moet worden verbonden, en zo ja, welk rechtsgevolg dan in aanmerking komt. Daarbij moet telkens rekening worden gehouden met de in het zevende lid van art. 413 van het Wetboek van Strafvordering (Sv) genoemde factoren, te weten het karakter, het gewicht en de strekking van de norm, de ernst van de normschending, het nadeel dat daardoor werd veroorzaakt en de mate van verwijtbaarheid van de degene die de norm schond.

Het rechtsgevolg van niet-ontvankelijk verklaring van het OM in de strafvervolgning komt daarbij slechts in uitzonderlijke gevallen in aanmerking. Daarvoor is alleen plaats indien een normschending daarin bestaat dat met de opsporing of vervolging belaste ambtenaren ernstig inbreuk hebben gemaakt op de beginselen van een behoorlijke procesorde waardoor doelbewust of met grove veronachtzaming van de belangen van de verdachte aan diens recht op een eerlijke behandeling van zijn zaak is tekortgedaan.

Bij een inbreuk op de verdedigingsrechten van de verdachte die buiten het bereik van art. 413 Sv valt komt de niet-ontvankelijkheid van het openbaar ministerie slechts in aanmerking in het uitzonderlijke geval dat de inbreuk van dien aard en zodanig ernstig is, dat geen sprake meer kan zijn van een eerlijk proces in de zin van art. 6 EVRM. Het moet dan gaan om een inbreuk die onherstelbaar is en die niet gecompenseerd is op een wijze die beantwoordt aan de eisen van een behoorlijke en effectieve verdediging. Bovendien moet die inbreuk het oordeel kunnen dragen dat "the proceedings as a whole were not fair".

Tenslotte kan in zeer uitzonderlijke gevallen, ook zonder dat sprake is van een schending van de belangen van de verdachte, een niet-ontvankelijk verklaring van het openbaar ministerie aan de orde zijn, namelijk in het geval van ernstige inbreuken op beginselen van een behoorlijke rechtspleging, waardoor het wettelijk systeem in de kern wordt geraakt.

Bewijsuitsluiting kan uitsluitend aan de orde komen indien het bewijsmateriaal door de normschending is verkregen, en komt in aanmerking indien door de

onrechtmatige bewijsgaring een belangrijk (strafvorderlijk) voorschrift of rechtsbeginsel in aanzienlijke mate is geschonden.

Strafvermindering komt in aanmerking indien aannemelijk is dat de verdachte daadwerkelijk nadeel heeft ondervonden, dat dit nadeel is veroorzaakt door de normschending, dat het nadeel geschikt is voor compensatie door middel van strafvermindering en dat strafvermindering ook in het licht van het belang van het geschonden voorschrift en de ernst van de normschending gerechtvaardigd is.

a.) De overeenkomst met de kroongetuige

Blijkens een verslag van een gesprek op 19 september 2018 tussen Maasdam en de officier van justitie en een rechercheur van het Team Bestrijding Ondernijning heeft Maasdam verklaard bereid te zijn om als getuige zogeheten kluisverklaringen af te leggen. Deze verklaringen zijn in oktober 2018 afgelegd. Op basis daarvan is een voorgenomen overeenkomst tussen het openbaar ministerie en Maasdam tot stand gekomen die, op vordering van de officier van justitie, bij beschikking van 4 maart 2019 door de rechter-commissaris rechtmatig is geoordeeld.

De overeenkomst houdt als belangrijk onderdeel in dat het openbaar ministerie, in ruil voor Maasdam's medewerking aan het afleggen van verklaringen in de onderzoeken Larimar en Frozen, toezegt een onvoorwaardelijke gevangenisstraf van drie jaar te zullen eisen, in plaats van de passend geachte 6 jaar.

De rechter-commissaris heeft daarbij tevens kennisgenomen van de voorgenomen schikking ontneming en van een proces-verbaal van bevindingen van de officier van justitie d.d. 12 februari 2019 betreffende de gemaakte afspraken over de beveiliging van Maasdam, alsmede van een zestal kluisverklaringen. Dat proces-verbaal van bevindingen en de kluisverklaringen bevinden zich in het dossier, alsook de op 8 maart 2019 gedateerde schikking ontneming. De rechter-commissaris heeft de met de getuige gesloten overeenkomst - met toepassing van het concordantiebeginsel - getoetst aan de in Nederland geldende wettelijke bepalingen omtrent de kroongetuige en heeft deze rechtmatig geoordeeld. Voorts heeft hij de getuige Maasdam en diens verklaringen betrouwbaar geoordeeld. De rechter-commissaris heeft de getuige op 12 maart 2019 gehoord, van welk verhoor proces-verbaal is opgemaakt, dat zich ook in het dossier bevindt.

Het gerecht stelt voorop dat het ontbreken van een wettelijke regeling omtrent de kroongetuige op Sint Maarten op zichzelf niet betekent dat een dergelijke afspraak onrechtmatig zou zijn. Wel moet worden voldaan aan de eisen die terzake - in de (ook hier te lande geldende) jurisprudentie van de Hoge Raad (in het kader van de in Nederland geldende wettelijke regeling) - zijn geformuleerd, waaronder in het bijzonder het vereiste van proportionaliteit en subsidiariteit, alsmede aan de eisen van een eerlijk proces als bedoeld in art. 6 EVRM. Voorts moet de afspraak betrekking hebben op een opsporingsonderzoek naar misdrijven van voldoende gewicht. De toegezegde strafvermindering van een onvoorwaardelijke tijdelijke gevangenisstraf mag maximaal de helft bedragen.

Tenslotte dient het openbaar ministerie openheid te verschaffen over de met de getuige gemaakte afspraken en mag er geen sprake zijn van een verkapte financiële beloning voor het afleggen van een verklaring.

De raadsman heeft betoogd dat de door het openbaar ministerie met de getuige Maasdam gesloten overeenkomst onrechtmatig is. Hij stelt dat de gemaakte afspraken in strijd komen met het recht van de verdachte op een eerlijk proces als bedoeld in art 6 EVRM. In het bijzonder is volgens de raadsman sprake van strijd met het proportionaliteitsbeginsel en het subsidiariteitsbeginsel. Ook heeft het openbaar ministerie volgens de raadsman onvoldoende openheid verschaft over de met de getuige gemaakte afspraken.

De raadsman heeft daartoe het volgende gesteld.

De afspraken zijn gemaakt met degene die als hoofdverdachte de grootste verantwoordelijkheid draagt, zonder wie de strafbare feiten niet zouden zijn begaan, en tegen wie ten tijde van het sluiten van de overeenkomst al voldoende bewijs voorhanden was, zodat aangenomen moet worden dat de overeenkomst uitsluitend is gesloten met het doel om bewijs te verzamelen tegen de verdachte Heyliger. Maasdam had voor de keuze gesteld moeten worden ofwel naar waarheid te verklaren, ofwel zelf zwaar gestraft te worden. In plaats daarvan heeft Maasdam de overeenkomst aangeboden gekregen en heeft hij het openbaar ministerie gechanteerd door te eisen dat hij zou worden overgeplaatst van het Huis van Bewaring te Point Blanche op Sint Maarten naar een Huis van Bewaring in Nederland. Bovendien mag hij volgens de schikking over de ontneming een groot deel van zijn criminele buit houden, waardoor hij een financieel belang heeft gekregen bij het afleggen van zijn verklaringen.

Het gerecht overweegt hierover als volgt.

Het gaat in deze zaak om een verdenking van grootschalige omkoping door internationale bedrijven van een van de meest prominente en bekende politieke figuren in Sint Maarten met een groot netwerk, aan wie door veel Sint Maartenaren reeds vele jaren, zowel voor als achter de schermen een vrijwel ongelimiteerde macht en invloed wordt toegedicht bij alle belangrijke (infrastructurele) projecten op het eiland. In een kleine samenleving als die van Sint Maarten moet er ernstig rekening mee worden gehouden dat er weinig bereidheid zal zijn bij betrokkenen om over vermeende corruptie door een dergelijke persoon te verklaren, omdat de repercussies daarvan op zowel het persoonlijke als het zakelijke leven van degene die die verklaring aflegt zeer groot kunnen zijn.

Door de rol die Maasdam speelde bij de aanbesteding van overheidsopdrachten aan de bedrijven en door zijn contacten met Heyliger beschikte hij als een van de weinigen bij uitstek over die informatie. Verder brengt de aard van de verdenking (omkoping/witwassen) en het intellectuele niveau van de betrokkenen mee dat verwacht moet worden dat ander bewijsmateriaal in de vorm van een paper trail lastig te vinden zou zijn, terwijl ook niet goed denkbaar is welke andere opsporingsmethoden met succes binnen redelijke termijn hadden kunnen worden ingezet. Het is dan ook alleszins te rechtvaardigen, zo is het gerecht met de rechter-commissaris van oordeel, dat het openbaar ministerie is overgegaan tot het sluiten van de kroongetuige-overeenkomst met Maasdam. Het feit dat de ondervraging van de getuige zich niet (alleen) richtte op diens eigen rol, maar (vooral) ook op die van Heyliger hoeft, anders dan bij de raadsman kennelijk het geval is, dan ook geen verbazing te wekken. In ieder geval vormt het geen reden om de met de getuige

gemaakte afspraak onrechtmatig te achten. Dat Maasdam zich - volgens de raadsman nog meer dan anderen - ook zelf schuldig heeft gemaakt aan strafbare feiten doet, mede gelet op het grote maatschappelijke belang om de politieke machthebbers in het systeem van corruptie op Sint Maarten te ontmaskeren, aan het bovenstaande niet af.

Het gerecht deelt niet de overtuiging van de raadsman dat hetzelfde resultaat bereikt had kunnen worden door de getuige - op basis van het bewijsmateriaal dat er ten tijde van het sluiten van de overeenkomst al tegen hem lag - een zware straf in het vooruitzicht te stellen als hij niet - zonder voorwaarden - zou verklaren over de rol van Heyliger. Maasdam heeft juist aangegeven onder voorwaarden meer te willen verklaren dan hij tot op dat moment bereid was geweest te doen, in het bijzonder over de rol van politici, met name Heyliger. Zo is het ook pas na het sluiten van de overeenkomst geweest dat Maasdam heeft verklaard over de door hem gedane contante betalingen aan Heyliger, van welke betalingen tot dan toe niet op andere wijze was gebleken.

De afspraak met de getuige Maasdam betreft misdrijven waarvoor voorlopige hechtenis mogelijk is, die in georganiseerd verband zijn gepleegd en die een ernstige inbreuk op de rechtsorde opleveren, zodat ook is voldaan aan het vereiste van voldoende gewicht van de zaken waarover de afspraak zich uitstrekt.

Anders dan de raadsman meent, is het feit dat Maasdam, met succes, heeft gevraagd om overgeplaatst te worden naar een Huis van Bewaring in Nederland, niet aan te merken als chantage van het openbaar ministerie. Zoals uit het verslag van het gesprek van 19 september 2019 blijkt, hield dat verzoek verband met de reële mogelijkheid dat Maasdams veiligheid op Sint Maarten in gevaar zou kunnen komen indien hij over anderen zou gaan verklaren.

Ten aanzien van de schikking ontneming overweegt het gerecht als volgt.

Zoals door de Hoge Raad (binnen het kader van de Nederlandse wetgeving) is geoordeeld maakt een schikking over de ontneming van wederrechtelijk verkregen voordeel geen deel uit van de aan het oordeel van de rechter-commissaris onderworpen overeenkomst terzake de toezegging van strafvermindering. De officier van justitie behoudt, los van een dergelijke overeenkomst, de algemene bevoegdheid om een dergelijke schikking aan te gaan, zij het dat hij de rechter-commissaris over de totstandkoming en de inhoud van de schikking moet informeren, hetgeen in dit geval is gebeurd. Daarnaast mag een dergelijke schikking geen verkapte financiële beloning zijn voor het afleggen van een verklaring.

Blijkens de met Maasdam gesloten schikkingsovereenkomst is het wederrechtelijk verkregen voordeel uit de onderhavige zaak begroot op ruim 2.2 miljoen euro, waarbij is overeengekomen dat Maasdam daarvan de helft moet betalen. De schikking vermeldt dat deze betaling zal worden verrekend met (de opbrengsten van) hetgeen onder Maasdam in conservatoir beslag is genomen. Zoals de officier van justitie ter terechtzitting van 27 mei 2019 heeft toegelicht, moet Maasdam van het geld dat hij na betaling van de 1,1 miljoen euro overhoudt, plus een deel van het conservatoir beslag van 1,8 miljoen euro, zijn eigen beveiliging verzorgen en in zijn levensonderhoud voorzien.

In het proces-verbaal van bevindingen van de officier van justitie van 12 februari 2019 is op overtuigende wijze uiteengezet dat het afleggen van verklaringen door

Maasdam inderdaad gevaar met zich brengt voor zijn fysieke veiligheid. Voorts is beredeneerd waarom, bij gebrek aan financiële middelen, capaciteit en expertise op Sint Maarten om de (gehele) zorg voor Maasdams veiligheid te kunnen waarborgen, is gekozen voor een model waarbij, anders dan gebruikelijk, de beveiligingsmaatregelen voor een groot deel bij de getuige zelf zijn belegd, reden waarom is afgesproken dat daartoe een deel van hetgeen onder hem in conservatoir beslag is genomen in jaarlijkse of halfjaarlijkse termijnen aan hem ter beschikking zal worden gesteld.

Daarnaast wordt melding gemaakt van het feit dat Maasdam bijna de pensioengerechtigde leeftijd heeft bereikt, niet beschikt over een pensioenvoorziening en minder makkelijk dan anderen uit reguliere inkomsten zijn beveiligingskosten kan betalen, kosten die, bij volledige ontneming van het wederrechtelijk verkregen voordeel, ten laste waren gekomen van het openbaar ministerie.

Het gerecht acht de door het openbaar ministerie op dit punt gemaakte afspraken begrijpelijk en te billijken, en is, anders dan de raadsman, mede gezien de hiervoor weergegeven uitleg van de officier van justitie, van oordeel dat de schikking terzake de ontneming niet kan worden beschouwd als een verkapte financiële beloning voor het afleggen van verklaringen.

Nu het openbaar ministerie voorts over alle onderdelen van de overeenkomst met Maasdam, alsmede over de schikking en - voor zover mogelijk - ook over de afspraken rond zijn beveiliging, openheid heeft betracht, acht het gerecht de met deze getuige gesloten overeenkomst rechtmatig. Zij voldoet aan de eisen van proportionaliteit en subsidiariteit en komt niet in strijd met het in art. 6 EVRM neergelegde recht op een eerlijk proces, noch wordt daardoor inbreuk gemaakt op de beginselen van een behoorlijke rechtspleging of op enige andere rechtsnorm. Het verweer wordt verworpen.

b.) Parallele opsporing

De raadsman heeft aangevoerd dat de officier van justitie de medeverdachte Boekaar in de periode van 16 juli 2019 tot en met 12 september 2019 meermalen heimelijk - buiten de aanwezigheid en buiten medeweten van de raadsman van de verdachte - door opsporingsambtenaren heeft laten verhoren, terwijl in de zaak tegen de verdachte reeds ter terechtzitting van 27 mei 2019 - op verzoek van de verdediging - was bevolen dat Boekaar door de rechter-commissaris als getuige zou worden gehoord. De verdediging stelt dat haar door deze gang van zaken de mogelijkheid is ontnomen om controle en invloed uit te oefenen op de gang van die verhoren, terwijl niet valt in te zien waarom een verhoor door de politie de voorkeur verdiende boven een verhoor door de rechter-commissaris of ter terechtzitting. De verdediging had juist in deze fase van het onderzoek een gerechtvaardigd belang om bij deze verhoren aanwezig te zijn, temeer nu Boekaar ermee bekend was dat de kans op een veroordeling van Heyliger mede afhing van de mate waarin hij het bewijs zou aanvullen, aldus de raadsman. Voorts hebben de verhorende opsporingsambtenaren Boekaar blijkens de processen-verbaal van die verhoren strafvermindering aangeboden.

Aldus heeft de officier van justitie doelbewust of met grove veronachtzaming van

belangen van de verdachte aan diens recht op een eerlijke behandeling van zijn zaak tekort gedaan, door te trachten het bewijs in de strafzaak tegen de verdachte Heyliger te beïnvloeden. Eenmaal bij de rechter-commissaris kon Boekaar al niet meer onbevanging verklaren, zodat deze normschending onherstelbaar is.

Het gerecht overweegt als volgt.

Op 27 mei 2019 is de zaak tegen de verdachte verwezen naar de rechter-commissaris voor het horen van de - in de zaak Larimar eveneens verdachte - Boekaar als getuige. Op 15 juli 2019 heeft Boekaar als verdachte in zijn eigen zaak een schriftelijke verklaring gestuurd aan de officier van justitie waarin hij - kort gezegd - zowel zichzelf als Heyliger belast. In de periode van 16 juli 2019 tot en met 12 september 2019 is Boekaar vervolgens meermalen gehoord als verdachte in zijn eigen zaak. Ook in die verhoren heeft hij belastend verklaard over zowel zichzelf als Heyliger. Van deze verhoren van Boekaar is op 3 oktober 2019 proces-verbaal opgemaakt. In oktober 2019 zijn deze processen-verbaal aan het dossier toegevoegd en ter kennis gekomen van de raadsman van de verdachte Heyliger. Het verhoor door de rechter-commissaris van Boekaar als getuige heeft plaatsgevonden op 21 november 2019.

Het gerecht stelt voorop dat geen rechtsregel verbiedt dat de officier van justitie een verdachte in zijn eigen zaak laat verhoren, ook wanneer voorafgaand daaraan in een verwante zaak tegen een andere verdachte diens verhoor als getuige is bevolen. Wel moet worden beoordeeld of de wijze waarop de officier van justitie in een concrete zaak van die bevoegdheid gebruik maakt, in strijd komt met algemene beginselen van behoorlijk strafprocesrecht en/of met het recht op een eerlijk proces als bedoeld in art. 6 EVRM.

Daarvan kan sprake zijn als het handelen van de officier van justitie ten doel heeft de verdachte - in dit geval Heyliger - in zijn verdediging te schaden, bijvoorbeeld door diens raadsman uit het onderzoek te weren.

Naar het oordeel van het gerecht is daarvan in dit geval echter geen sprake. Hiertoe wordt in de eerste plaats overwogen dat het, anders dan in de door de raadsman aangehaalde jurisprudentie, in casu niet gaat om verhoren van Boekaar als getuige in de zaak tegen Heyliger, maar om verhoren van Boekaar als verdachte in zijn eigen strafzaak. Dat wordt niet anders doordat Boekaar, gezien de verwevenheid van de verdenkingen tegen beide verdachten, in genoemde verklaringen niet alleen zichzelf, maar ook Heyliger heeft belast. Van belang is voorts dat die verhoren hebben plaatsgevonden naar aanleiding van de op 15 juli 2019 op initiatief van de verdediging van Boekaar - in diens eigen zaak - aan de officier van justitie toegezonden schriftelijke verklaring, waarop de verhoren in kwestie een logisch vervolg waren. Het gerecht acht niet aannemelijk geworden dat de officier van justitie Boekaar strafvermindering in het vooruitzicht heeft gesteld, indien hij belastend over Heyliger zou verklaren. De enkele opmerking van de verbalisanten in een van die verhoren: "Dit is uw kans om hetgeen u weet te verklaren en uw positie te verduidelijken, hetgeen de officier van justitie mogelijk doet besluiten om de strafeis aan te passen", is daartoe onvoldoende, reeds omdat daaruit, nog los van de vraag of deze opmerking kan worden toegerekend aan het openbaar ministerie, in het geheel niet blijkt van een feitelijke toezegging.

Voorts heeft de verdediging bij het verhoor van Boekaar als getuige door de rechter-commissaris de gelegenheid gehad om hem vragen te stellen over de door hem bij de politie afgelegde verklaringen. Dat dit niet is gebeurd, moet voor rekening van de verdediging blijven. De verdediging heeft niet beargumenteerd waarom dat verhoor in dit geval geen zin meer had. De enkele stelling dat "het effect dat de politieverhoren in zijn geest moeten hebben achtergelaten" niet meer kon worden uitgeschakeld, is daartoe onvoldoende.

Tenslotte wordt opgemerkt dat de verdediging van Heyliger, ook nadat Boekaar ter terechtzitting in zijn eigen zaak - in aanwezigheid van Heyliger en diens raadsman - in grote lijnen zijn in de verhoren van juli en september 2019 afgelegde verklaringen had bevestigd, niet heeft verzocht om Boekaar alsnog ter zitting als getuige te horen. Het handelen van de officier van justitie, te weten het doen horen van de verdachte Boekaar door de politie buiten aanwezigheid van de verdediging van de medeverdachte Heyliger, kwalificeert gelet op al het bovenstaande niet als een schending van de beginselen van een behoorlijke procesorde, waardoor doelbewust of met grove veronachtzaming van de belangen van de verdachte aan diens recht op een eerlijk proces te kort is gedaan. Ook is geen sprake van een oneerlijk proces of van een inbreuk op beginselen van een behoorlijke rechtspleging of van enige andere normschending.

Op opsporingsambtenaren rust op grond van art. 185 Sv de plicht om ten spoedigste proces-verbaal op te maken van het door hen opgespoorde strafbare feit of van hetgeen door hen tot opsporing is verricht of bevonden. Het gerecht stelt vast dat de verhorende verbalisanten hun verhoren van Boekaar niet ten spoedigste in een proces-verbaal hebben vastgelegd. Immers, de verhoren hebben plaatsgevonden op 16, 17 en 18 juli en op 12 september 2019, maar daarvan is pas op 3 oktober 2019 proces-verbaal opgemaakt.

Het niet ten spoedigste opmaken van proces-verbaal levert een normschending op. Gezien het karakter en het relatief beperkte gewicht van de norm, samen met de beperkte ernst (in duur) van de normschending, alsook het feit dat niet is gebleken dat de verdachte van deze normschending nadeel heeft ondervonden, zal het gerecht volstaan met de constatering van de normschending en daaraan verder geen gevolgen verbinden.

c.) Schending van de onschuldpresumptie

De verdediging heeft gesteld dat het openbaar ministerie in een gesproken persbericht van 24 mei 2019 en in een in maart 2020 gepubliceerd animatiefilmpje over de zaak Larimar onvoldoende zakelijk en terughoudend is geweest over de (rol van de) verdachte, waardoor deze - in de kleine samenleving van Sint Maarten - al publiekelijk was veroordeeld, nog voordat het proces tegen hem was begonnen.

Het gerecht overweegt hierover als volgt.

Op het openbaar ministerie rust de verplichting om ervoor te zorgen dat in haar publieke uitlatingen, buiten die in het kader van de procedure zelf, de verdachte

niet als schuldig wordt aangeduid, zolang zijn schuld niet in rechte is komen vast te staan.

Bij de beoordeling van de stelling van de verdediging, dat de onschuldpresumptie is geschonden, is het criterium waaraan getoetst moet worden, dat mededelingen van het openbaar ministerie wat betreft de inhoud van de informatie en hun toonzetting moeten voldoen aan de terughoudendheid en zakelijkheid die in het licht van artikel 6 lid 2 EVRM, onder de gegeven omstandigheden van het openbaar ministerie gevergd mogen worden.

Het gerecht houdt in deze zaak rekening met de volgende omstandigheden. Het gesproken persbericht is blijkens zijn inhoud vooral bedoeld om uitleg te geven over de voorlopige hechtenis van de verdachte en diens detentieomstandigheden. Het bericht vangt aan met de mededeling dat het proces tegen de verdachte, die met naam wordt genoemd, voor het gerecht in Sint Maarten op 27 mei zal aanvangen, alwaar men dieper zal ingaan op de beschuldigingen en de feiten en omstandigheden die het openbaar ministerie tijdens het strafrechtelijk onderzoek heeft aangetroffen. Verder wordt opgemerkt dat de verdachte gedetineerd wordt gehouden omdat hij ervan wordt verdacht gedurende een langere tijd, ongeveer zo'n tien jaar, verschillende ernstige misdaden te hebben gepleegd.

Het persbericht vervolgt:

"Samengevat:

De heer Heyliger accepteerde steekpenningen meermaals welke in totaal ongeveer 2 miljoen dollar betreft en hij was betrokken bij het witwassen van geld. Onderzoeken schetsen een beeld van een politicus die zijn positie heeft misbruikt voor persoonlijke baat.

Het geld dat hij nam is het geld van de belastingbetaler. Gewone en eerlijke St. Maartenaren hebben daarvoor betaald. Wij geloven dat dat niet goed is. Nu bevindt het land zich in een benarde situatie. Stel je voor wat we hadden kunnen doen als al dat geld op de juiste plaats terecht was gekomen."

Het vervolg van het persbericht gaat vooral over de voorlopige hechtenis en de detentieomstandigheden en draagt het karakter van een verdediging tegen de opvatting dat de verdachte ten onrechte gedetineerd wordt gehouden. Het gerecht constateert dat weliswaar in de eerste alinea van het persbericht de woorden: "beschuldiging" en "verdacht" worden gebruikt, en dat daarin ook wordt verwezen naar de terechtzitting die nog zou volgen. Door echter na de weergave van de beschuldigingen (zoals hiervoor weergegeven), als waren zij vaststaande feiten, niet te vermelden dat dit slechts verdenkingen zijn, waarvan de juistheid nog door de onafhankelijke rechter moest worden beoordeeld en door dat in het vervolg van het persbericht ook niet meer te noemen, is het persbericht naar het oordeel van het gerecht niet voldoende terughoudend ten aanzien van de - nog vast te stellen - schuld van de verdachte.

In het - gedurende de inhoudelijke behandeling online gekomen - animatiefilmpje wordt door middel van tekeningen en gesproken tekst uitleg gegeven over het Larimar onderzoek en de verschillende spelers daarin. De strekking lijkt te zijn aan het publiek uit te leggen hoe corruptie in zijn werk gaat en wat de nadelen daarvan zijn voor de samenleving. De namen van de

verdachten worden niet genoemd, maar voor de gemiddelde Sint Maartenaar zal duidelijk geweest zijn dat met de aanduiding: "de politicus", de verdachte Heyliger wordt bedoeld. In het filmpje wordt zonder voorbehoud gezegd dat deze politicus zich gedurende 10 jaar heeft laten omkopen door constructiebedrijven en een baggerbedrijf, in ruil voor overheidsopdrachten, en zich schuldig heeft gemaakt aan witwassen. Weliswaar worden de verdachten, waaronder de politicus, aangeduid als "the next ones, to be tried in court", maar op geen enkel moment wordt in het filmpje op ondubbelzinnige wijze melding gemaakt van het feit dat een en ander nog slechts verdenkingen betreft, waarvan de juistheid nog door de rechter zal moeten worden vastgesteld en dat de schuld van de verdachten dus nog niet vast staat.

Gelet op al het bovenstaande is het gerecht van oordeel dat de inhoud en de toonzetting van het door het OM verspreide persbericht en animatiefilmpje niet voldoen aan de terughoudendheid en de zakelijkheid die, ook binnen de gegeven - mogelijk sterk gepolariseerde - verhoudingen op Sint Maarten, nog steeds in acht heeft te nemen, ook indien rekening wordt gehouden met de (overige) context waarin die uitingen zijn gedaan (uitleg geven over onder meer de voorlopige hechtenis en de werking van corruptie).

Het gerecht stelt vast dat er sprake is van een onherstelbaar vormverzuim als bedoeld in artikel 413 Sv. Dat artikel biedt meerdere mogelijkheden om op een onherstelbaar vormverzuim te reageren, waaronder niet-ontvankelijkverklaring van het Openbaar Ministerie. Deze sanctie beoogt het recht op een eerlijk proces te waarborgen. Artikel 6 EVRM beoogt dit ook. Uit jurisprudentie van het EHRM blijkt dat bij de beoordeling of er nog sprake is van een eerlijk proces, moet worden gekeken naar het proces als geheel. In deze zaak is sprake van externe uitlatingen van het Openbaar Ministerie die schadelijk zijn voor verdachte en voor de strafrechtpleging in het algemeen, maar die op zichzelf niet voldoende zijn om de conclusie te rechtvaardigen dat er voor de verdachte geen sprake meer is of kan zijn van een eerlijk proces. De sanctie van niet-ontvankelijkverklaring is daarom niet aangewezen, zodat het verweer van de verdediging in zoverre wordt verworpen. Het gerecht acht strafvermindering de meest passende sanctie op deze normschending.

d.) Partijdigheid van de rechter-commissaris

De raadsman heeft betoogd dat het openbaar ministerie niet-ontvankelijk moet worden verklaard vanwege schending van het recht op een eerlijk proces als bedoeld in art. 6 EVRM, omdat de behandelend rechter-commissaris partijdig was, althans de schijn van partijdigheid heeft gewekt. De raadsman baseert dit op een foto waarop te zien zou zijn dat de rechter-commissaris samen met een officier van justitie en TBO-rechercheurs in een restaurant aan tafel zit.

Het gerecht overweegt hierover als volgt.

Voor klachten over de (schijn van) partijdigheid van rechters is in beginsel het middel van wraking het geëigende instrument. Dit dient te worden ingediend bij de wrakingskamer, en wel op het moment dat de feiten en omstandigheden, waarop de

betrokkene zich wenst te beroepen, bekend worden. De thans aanhangige procedure is daarvoor niet bestemd. Dit nog los van de vraag of het door de raadsman geschetste handelen van de rechter-commissaris, indien zich dat zo zou hebben voorgedaan, de vrees voor partijdigheid objectief zou kunnen rechtvaardigen. Nu de verdediging het middel van wraking tot haar beschikking heeft gehad en daarnaast ook de gelegenheid heeft gehad om de beslissingen van de rechter-commissaris langs de reguliere juridische weg aan te vechten kan, zelfs indien juist zou zijn dat de rechter-commissaris aan tafel heeft gezeten met een officier van justitie en opsporingsambtenaren, niet gezegd worden dat het proces als geheel oneerlijk is geweest of dat sprake is geweest van een andere normschending. Het verweer wordt verworpen.

e.) Oneerlijke, onmenselijke en vernederende behandeling

De verdachte is op 19 februari 2019 aangehouden en in verzekering gesteld voor de duur van twee dagen, welke inverzekeringstelling op 21 februari 2019 met acht dagen is verlengd. De verdachte heeft zijn inverzekeringstelling doorgebracht in een cel op het politiebureau van Sint Maarten. Op 1 maart 2019 is de verdachte voor de duur van acht dagen in bewaring gesteld, welke inbewaringstelling op 7 maart 2019 met acht dagen is verlengd. Op diezelfde dag is hij overgebracht naar de Justitiële Inrichting Caribisch Nederland op Bonaire (JICN). Op 15 maart 2019 is verdachtes gevangenhouding bevolen voor de duur van zestig dagen. Op 2 april 2019 heeft het Gemeenschappelijk Hof bevolen dat de verdachte uiterlijk 5 april 2019 moest worden overgebracht naar de ziekenboeg van de Point Blanche gevangenis op Sint Maarten, hetgeen ook is gebeurd.

De raadsman stelt dat artikel 3 EVRM is geschonden, in die zin dat de verdachte onmenselijk of vernederend is behandeld, omdat hij tien dagen gedetineerd is geweest in een politiecel waar hij, vanwege de slechte omstandigheden, maximaal drie dagen mocht worden vastgehouden, en vervolgens, zonder wettelijke basis en zonder dat zijn advocaat en familie daarvan in kennis waren gesteld, is overgeplaatst naar de JICN. Dit laatste levert volgens de raadsman tevens een schending op van art. 8 EVRM, het recht op family life.

Het gerecht overweegt hierover als volgt.

De tijd die een verdachte in detentie in een politiecel op Sint Maarten mag doorbrengen dient, om niet als inhumain te worden aangemerkt, te worden beperkt tot maximaal drie dagen, uitzonderlijke gevallen daargelaten. Dit valt onder meer af te leiden uit het rapport van 25 augustus 2015 van het CPT en de uitspraak van het EHRM in de zaak van Corallo. Het is niet aannemelijk geworden dat de situatie in de politiecellen op Sint Maarten sindsdien zodanig verbeterd is, dat deze beperking in tijd niet langer van kracht zou zijn. De officier van justitie heeft ook gesteld dat het beleid van het openbaar ministerie is om gedetineerden slechts in uitzonderlijke gevallen langer dan drie dagen gedetineerd te houden in een politiecel. Naar het oordeel van het gerecht heeft de officier van justitie echter niet aannemelijk kunnen maken dat van een zodanig uitzonderlijk geval sprake was, dat de keuze om de verdachte langer dan drie dagen gedetineerd te houden op het politiebureau op Sint Maarten kon worden gerechtvaardigd. Het feit dat er geen plaats was op de voor

de verdachte passend geachte ziekenboeg van de gevangenis in Point Blanche is daarvoor onvoldoende, vooral gezien de kennelijke noodzaak tot bijzondere zorg voor de verdachte in verband met zijn gezondheidstoestand.

Het gerecht gaat er daarom van uit dat er geen geldige reden bestond om de detentie in de politiecel langer dan drie dagen te laten duren. Door die detentie wel langer te laten voortduren is artikel 3 EVRM geschonden.

Het gerecht ziet geen aanleiding om aan deze normschending het rechtsgevolg van niet-ontvankelijkheid te verbinden. Weliswaar is het recht van vrijwaring van een onmenselijke en vernederende behandeling een absoluut recht waarop geen uitzonderingen zijn toegelaten, zodat de geschonden norm van groot gewicht is, en schending van die norm, zeker door een openbaar ministerie dat reeds lange tijd op de hoogte is van de noodzaak om zich strikt aan de drie/tien dagen regel te houden, ernstig is. Maar nu het nadeel voor de verdachte beperkt is gebleven tot een relatief beperkte periode van zeven dagen hechtenis, acht het gerecht strafvermindering de meest passende sanctie op deze normschending.

Ten aanzien van verdachtes overplaatsing naar Bonaire wordt het volgende overwogen. Het gerecht constateert met de raadsman dat voor die overplaatsing geen wettelijke basis bestond. Dat moet worden afgeleid uit de beschikkingen van het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van 4 januari en 22 februari 2017 (H.A.R. 166/2016) in de zaak Corallo. Anders dan de raadsman is het gerecht van oordeel dat die overplaatsing geen onmenselijke of vernederende behandeling oplevert als bedoeld in art. 3 EVRM, omdat niet aannemelijk is geworden dat sprake is geweest van lichamelijk letsel of ernstig geestelijk lijden dan wel van vernedering en/of krenking van de verdachte.

Voor niet-ontvankelijk verklaring ziet het gerecht geen aanleiding. Er zijn geen aanwijzingen dat het openbaar ministerie hierin doelbewust dan wel met grove veronachtzaming ernstig inbreuk zou hebben gemaakt op de beginselen van een behoorlijke procesorde waardoor doelbewust of met grove veronachtzaming van de belangen van de verdachte aan diens recht op een eerlijke behandeling van zijn zaak zou zijn tekortgedaan. Integendeel, uit de stukken blijkt dat, binnen de zeer beperkte mogelijkheden, is gezocht naar een voor de verdachte gezien zijn persoon en medische situatie geschikte detentielocatie.

Wel is door de overplaatsing het recht van de verdachte op "family life" als bedoeld in art. 8 EVRM geschonden, omdat de verdachte zich gedurende ruim een maand op zeer grote afstand van zijn familie bevond, hetgeen de mogelijkheden voor hem om bezoek te ontvangen feitelijk heeft beperkt. Nu deze schending eveneens van relatief korte duur is geweest is het nadeel voor de verdachte beperkt gebleven. Het gerecht acht daarom ook voor deze normschending strafvermindering de meest passende sanctie.

Verjaring ten aanzien van feit 1: passieve omkoping

De termijn van verjaring vangt aan op de dag na die waarop het feit is gepleegd.

Het recht tot strafvordering vervalt door verjaring in twaalf jaar voor misdrijven waarop een gevangenisstraf is gesteld van meer dan drie jaar en niet meer dan tien jaar. Nu op het ontvangen van steekpenningen in artikel 378 en 379 Sr tot 1 juni 2015

een straf was gesteld van vier jaar, vervalt het recht tot strafvordering voor dit feit door verjaring na twaalf jaar.

Op 1 juni 2015 trad het nieuwe Wetboek van Strafrecht in werking, waarbij voor het strfbare feit in kwestie op grond van artikel 1:145 Sr eenzelfde verjaringstermijn van 12 jaar is blijven gelden. In deze zaak zijn geen feiten ten laste gelegd waarvan de verjaring op 1 juni 2015 al was voltooid.

Die verjaring is gestuit door de huiszoeking, aanhouding en in verzekeringstelling van de verdachte op 19 februari 2019. Er zijn het gerecht voor die datum geen andere vervolgingshandelingen bekend die de verjaring zouden hebben gestuit. Ingevolge het bepaalde in artikel 1:147 Sr is het recht tot strafvervolgung dus vervallen voor zover het feiten betreft die zijn gepleegd voor 19 februari 2007, zijnde twaalf jaar voordat de verjaring werd gestuit. Het gerecht zal het openbaar ministerie in zoverre niet onwankelrijk verklaren in de vervolging van de verdachte.

Vrijspraak

Ten aanzien van de onder feit 1 ten derde ten laste gelegde omkoping met werkzaamheden aan de woning van Heyliger.

Het gerecht overweegt daarover als volgt.

Het ten laste gelegde bedrag van ANG 135.292,88 betreft blijkens het daarover opgemaakte proces-verbaal van bevindingen het totaalbedrag van een zevental facturen, daterend van 7 augustus 2008 tot 19 december 2018. Aangenomen moet worden dat die facturen steeds zijn opgemaakt nadat de werkzaamheden waarop zij betrekking hebben, waren verricht.

De twee facturen van 19 december 2018 ad in totaal ruim ANG 103.000,- zijn omzettingen van twee eerdere facturen van 29 november 2012 en 23 oktober 2013, welke facturen aanvankelijk aan Intermar c.s. waren gericht en na omzetting aan Heyliger zijn gericht. Op deze oorspronkelijke facturen, die ook fysiek zijn aangetroffen, zat een geel briefje met daarop de vermelding: "House TO". Het gerecht begrijpt deze vermelding als: huis Theo Heyliger. Het betrof de huur van een midi loader ad ANG 1.400,- en "costst Intermar Shipping until august 2013" ad USD 20.000,-. Volgens de verklaring van Holtland zijn bij de omzetting van laatstgenoemde factuur op naam van Heyliger ook nog andere werkorders, behorend bij die factuur, gevoegd, die eerder niet in rekening waren gebracht, zodat het totaal van deze factuur is gekomen op USD 56.534,39 ofwel ANG 101.761,90. Uit aangetroffen correspondentie blijkt dat Heyliger destijds heeft gevraagd om deze facturen op naam te zetten van Intermar c.s.

Anders dan de officier van justitie meent, kan uit het feit dat Heyliger dit heeft verzocht, en Intermar de desbetreffende facturen vervolgens jarenlang onbetaald heeft gelaten, nog niet worden afgeleid dat de gefactureerde werkzaamheden giften waren aan Heyliger in het kader van omkoping. In het bijzonder ontbreekt bewijs van wetenschap van Heyliger over het feit dat Intermar c.s. deze facturen onbetaald liet.

Resteren vijf facturen van 7 augustus 2008, 3 september 2008, 24 februari 2009, 1 oktober 2009 en 25 oktober 2012 ad in totaal ANG 32.130,98. Heyliger heeft begin 2019 ANG 35.000,- betaald. Ook van de onderliggende werkzaamheden van die facturen kan naar het oordeel van het gerecht niet wettig en overtuigend worden

bewezen dat dit (ook niet tot aan de betaling, die plaatsvond nadat de verdachte al was aangehouden) giften betroffen in het kader van een omkoping van Heyliger. Het gerecht baseert zich hierbij op de verklaring van Holtland, boekhouder bij WWR, die zegt dat het op Sint Maarten niet ongebruikelijk was dat facturen voor langere tijd openstonden, maar uiteindelijk toch werden betaald. Dit was volgens Holtland het geval bij veel meer klanten van WWR.

Ook Boekaar heeft verklaard dat deze faciliteit ook aan andere debiteurs werd gegund, van wie verwacht werd dat ze nog zouden betalen. Boekaar verklaart voorts dat hij Heyliger moermalen mondeling tot betaling heeft aangemaand. Heyliger was volgens Boekaar weliswaar een moeilijke betaler, maar uiteindelijk kwam het altijd goed.

Congruent daarmee is dat van de werkzaamheden in kwestie in ieder geval facturen werden opgemaakt en dat deze in de administratie van WWR ook niet als oninbaar werden afgeboekt, maar bleven openstaan.

Gelet op al het bovenstaande is er onvoldoende wettig en overtuigend bewijs dat het open laten staan van genoemde facturen in de boekhouding van WWR kan worden aangemerkt als gift door WWR aan Heyliger in het kader van omkoping, zodat de verdachte daarvan moet worden vrijgesproken.

Bewezenverklaring

Het gerecht acht wettig en overtuigend bewezen hetgeen aan de verdachte onder 1, voor zover nog aan de orde, onder 2, 3 en 4 is ten laste gelegd, met dien verstande dat:

- ten aanzien van het onder 1 ten laste gelegde -

hij in de periode van 19 februari 2007 tot en met 31 maart 2014 te Sint Maarten tezamen en in vereniging met anderen, telkens als ambtenaar te weten als Minister en/of Gedeputeerde en/of Statenlid, giften heeft aangenomen van Windward Roads B.V. en Central Concrete Mix B.V. zijnde:

- a. een geldbedrag van USD 1.581.228,13 en
- b. een kredietlijn en/of kwijtschelding van openstaande facturen ten behoeve van *Caribbean International Maritime Co. NV* en *Sint Maarten Shipping & Stevedoring NV* en *Nichirei Carib Co. NV.*, ter waarde van ANG 450.000,- en een auto, Dodge Charger, ter waarde van ongeveer USD 200.000,-,

wetende dat deze hem, verdachte, werden gedaan en verleend teneinde hem te bewegen om, in strijd met zijn plicht, in zijn bediening iets te doen of na te laten en ten gevolge en naar aanleiding van hetgeen door hem in strijd met zijn plicht was gedaan of nagelaten, hebbende verdachte niet alleen vanwege zakelijke redenen zijn invloed aangewend om ervoor te zorgen dat aan Windward Roads B.V. contracten werden gegund en een relatie aangegaan en onderhouden tussen hem, verdachte en Windward Roads B.V., via een derde, teneinde gunning van toekomstige overheidscontracten mogelijk te maken;

- ten aanzien van het onder 2 ten laste gelegde -

hij in de periode van 1 april 2009 tot en met 1 oktober 2011 te Sint Maarten tezamen en in vereniging met een ander, telkens als ambtenaar te weten als Minister en/of Gedeputeerde en/of Statenlid giften heeft aangenomen van Devcon TCI Ltd zijnde een geldbedrag van USD 700.000,- wetende dat deze hem, verdachte, werden gedaan ten gevolge en naar aanleiding van hetgeen door hem in strijd met zijn plicht was gedaan of nagelaten, hebbende verdachte niet alleen vanwege zakelijke redenen zijn invloed aangewend om ervoor te zorgen dat aan Devcon TCI Ltd een overheidscontract ten behoeve van baggerwerkzaamheden werd gegund;

- ten aanzien van het onder 3 ten laste gelegde -

hij in de periode van 1 februari 2010 tot en met 31 maart 2014 te Sint Maarten tezamen en in vereniging met een ander, telkens als ambtenaar te weten als Minister en/of Gedeputeerde en/of Statenlid giften heeft aangenomen van Volker Construction International B.V. zijnde een geldbedrag van USD 1.065.524,25 wetende dat deze hem, verdachte, werden gedaan ten gevolge en naar aanleiding van hetgeen door hem in strijd met zijn plicht was gedaan of nagelaten, hebbende verdachte niet alleen vanwege zakelijke redenen zijn invloed aangewend om ervoor te zorgen dat aan Volker Construction International B.V. een overheidscontract werd gegund;

- ten aanzien van het onder 4 ten laste gelegde -

hij in de periode van 9 september 2011 tot en met 12 februari 2019 te Sint Maarten, tezamen en in vereniging met anderen, van een perceel grond, kadastraal geregistreerd onder SXM UPQ 038/2004, Mullen Property, de opbrengst van de verkoop van Mullen Property, en van de percelen grond, kadastraal geregistreerd onder SXM UPQ 212/1969 en SXM UPQ 347/1995, heeft verborgen en verhuld heeft wie de rechthebbende op dat voorwerp was, terwijl hij telkens wist dat voormeld voorwerp middellijk afkomstig was uit enig misdrijf.

Het gerecht acht niet bewezen hetgeen onder 1, 2, 3 en 4 meer of anders is ten laste gelegd dan hierboven is bewezen verklaard, zodat hij daarvan zal worden vrijgesproken.

Het gerecht grondt zijn overtuiging dat de verdachte het bewezen verklaarde heeft begaan op de feiten en omstandigheden die in de bewijsmiddelen zijn vervat. De hierna vermelde bewijsmiddelen zijn - ook in hun onderdelen - telkens gebezigd tot het bewijs van het feit of de feiten waarop zij blijkens hun inhoud betrekking hebben en, voor zover het een geschrift als bedoeld in artikel 387, eerste lid, aanhef, onder e van het Wetboek van Strafvordering betreft, telkens slechts gebezigd in verband met de inhoud van de andere bewijsmiddelen.

Met betrekking tot de hieronder genoemde processen-verbaal, die zijn opgemaakt door verbalisanten met vermelding van alleen hun codenummer, overweegt het gerecht dat het deze processen-verbaal voor het bewijs gebruikt nu de

bewezenverklaring van de ten laste gelegde feiten in belangrijke mate steun vindt in de overige (zijnde andersoortige) bewijsmiddelen, door of namens de verdachte niet op enig moment in het geding de wens te kennen is gegeven om deze verbalisanten te horen en het gerecht de inhoud van deze processen-verbaal betrouwbaar oordeelt.

De bewijsmiddelen

1. Met betrekking tot Windward Roads

De consultancy overeenkomst

1.1 Een geschrift, zijnde een consultancy overeenkomst tussen Windward Roads N.V. statutair gevestigd in Sint Maarten, Nederlandse Antillen en Advanced Consultech S.A. (AC) statutair gevestigd in Panama, gedateerd 1 januari 2004 (ZD 6 p. 299 t/m 302 en D-008). Deze overeenkomst houdt in:

Windward Roads wishes tot obtain construction contracts in the Caribbean Region.

Advanced Consultech and its officers have extensive networking contacts with Government departments, (semi) governmental bodies and private enterprises in the Territory.

Now therefore the parties hereto agree as follows

[...]

Term

The agreement will be valid for a definite period of time, commencing on 1-1-2004 and ending on 31-12-2006.

Fees

[...]

AC is entitled to a commission of 3% of the contract sum, provided that Windward Roads acquired the project.

[...]

Signed this day, 09-01-2004

Windward Roads N.V. R. Philipse

Namens Advanced Consultech S.A.

Berta de Patton

De betalingen aan Maasdam

1.2 Twee geschriften, te weten twee overzichten van betalingen gestort door WWR op de bankrekening ten name van AC bij de RBTT bank te Sint Maarten (D-645 en D-652) en een in de wettelijke vorm opgemaakt proces-verbaal 254625 van 10 november 2017 in ZD6 p. 10 t/m 24). Deze betalingsoverzichten in combinatie met genoemd proces-verbaal houden in, voor zover hier van belang en zakelijk weergegeven:

Op 6 juni 2017 vond een huiszoeking plaats in het pand waar het bedrijf STC is gevestigd. Er zijn diverse documenten aangetroffen gerelateerd aan WWR,

waaronder de betalingen van WWR B.V. (WWR), aan AC op de bankrekeningen met nummers *6744 en * 3483 van Advanced Consultech. Er zijn tevens facturen aangetroffen van AC aan WWR. Alle facturen zijn gericht aan Boekaar, met uitzondering van de eerste twee: juni en augustus 2004 die zijn gericht aan Vasseur. WWR heeft in de periode vanaf 10 maart 2006 tot en met 16 december 2011 in totaal ongeveer 1.8 miljoen USD betaald aan Maasdam. In de periode van 1 juni 2009 tot en met 16 december 2011 is door WWR een geldbedrag van in totaal USD 1.581.228,13 betaald op bankrekening *6744 en *3483 ten name van AC.

De verklaring van Heyliger

1.3 De verklaring van de **verdachte Heyliger**, afgelegd ter terechtzitting van 10 maart 2020. Deze verklaring houdt in, voor zover hier van belang en zakelijk weergegeven:

Ik ben voor het eerst gekozen als volksvertegenwoordiger in 1995. Ik ben daarna gedeputeerde geworden. Vanaf die tijd tot aan mijn schorsing in maart 2019 ben ik afwisselend Statenlid geweest in de Nederlandse Antillen en daarna Gedeputeerde van het land Sint Maarten. In 2010 maakte ik deel uit van de regering. Ik was minister tot 2012. Toen viel de regering. De regering maakt bijna nooit zijn termijn vol in dit land. In oktober 2013 werd ik weer parlementslid. Toen ik afgelopen jaar in februari werd aangehouden zijn mijn werkzaamheden geschorst. Ik heb mij niet meer verkiesbaar gesteld.

In 1995 ontmoette ik Maasdam voor het eerst. Hij werkte toen al bij WWR. Als parlementariër of minister ben je bij heel veel projecten betrokken. Ik word door de partijen op de hoogte gehouden. Ik probeer als er problemen zijn met oplossingen te komen. Dat deed ik ook voor WWR. Ik ken Boekaar. Ik heb bemiddeld tussen Boekaar en de Haven. Dat is belangrijk op een klein eiland. Anders heb je geen zaken meer. Ik ben een bemiddelaar en breng de partijen samen. Ik heb weinig relatie gehad met Vasseur. Jan Aben was het gezicht van WWR. Het hele eiland zag dit zo.

Ik ken Peyton Cromwell al twintig jaar. Hij is een grote makelaar hier op de eilanden. Wij hadden regelmatig telefonisch contact. Ik weet dat Cromwell ook contact had met Pelgrim en Elferink.

De verklaringen van Maasdam

1.4.1 De verklaring van de getuige **R. Maasdam** afgelegd ter terechtzitting van 9 maart 2020. Deze verklaring houdt in, voor zover hier van belang en zakelijk weergegeven:

Vanaf eind jaren negentig ben ik in de positie gekomen dat ik overeenkomsten heb gesloten met grote bedrijven zoals Devcon, Windward Roads (WWR) en Volker Stevin Caribbean. Op basis van deze contracten ontving ik van deze bedrijven een fee (beloning). Ik deelde deze beloning met derden.

Vanaf 2005 kwam er een verandering in het politieke klimaat op Sint Maarten. Ik ben op deze rijdende trein gesprongen. Jonge politieke leiders kwamen in posities waarbij zij beslissingen konden nemen die in het belang van het eiland waren. De beloning die ik kreeg van de grote bedrijven verdween deels in de zakken van deze bestuurders. Ik moest mijn beloning met hen delen. Dat werd de standaard hier op Sint Maarten. Ik betaalde structureel geld dat ik van de bedrijven kreeg aan de bestuurders, om projecten voor de bedrijven binnen te halen of problemen glad te strijken en te voorkomen. Twee gedeputeerden die grote invloed hadden op de besluitvorming binnen deze bedrijven waren Roy Marlin en Theo Heyliger.

In 2004/2005 werd Boekaar de nieuwe directeur van WWR. Hij was de opvolger van Vasseur die niet goed zou functioneren. Onder druk van de politiek is Boekaar, die het jaar daarvoor nog door het moederbedrijf te licht werd bevonden, in die positie aangesteld. De politiek kende Boekaar en hij was bekend met de mores van het eiland. Boekaar is gaan meedoen met de corruptie en het betalen van steekpenningen. Boekaar is door Heyliger naar voren geschoven als opvolger van Vasseur. Boekaar wist vanaf zijn benoeming dat ik mijn beloningen deelde met Heyliger. Ik heb de financiële eisen van Heyliger geaccepteerd omdat er maar een de baas is, en dat was ik niet. Als ik hem niet betaalde zouden WWR, Devcon en Volker geen nieuwe contracten meer krijgen en dus geen werk meer hebben op het eiland.

De overeenkomsten die ik op 1 januari 2004 met WWR en op 20 juli 2009 met Devcon en op 4 november 2010 met Volker heb gesloten stonden op naam van mijn bedrijven: Caribbean Advice and Consultancy (CAC) en Advanced Consultech (AC). Deze off shore bedrijven zijn door STC voor mij opgericht en zijn om belastingtechnische redenen gevestigd op de Isle of Man en in Panama. Ik was de enige die in deze bedrijven werkte. Er werkte daar niemand anders. Ik maakte daar de dienst uit en was de feitelijk leidinggevende van deze bedrijven.

Van de in de consultancy overeenkomsten omschreven werkzaamheden heb ik nooit schriftelijk verslag gedaan, alles werd mondeling besproken.

Ik heb met WWR een overeenkomst gesloten op 1 januari 2004, die zou lopen tot 31 december 2006. Daarna is de overeenkomst elk jaar stilzwijgend verlengd. Dit heeft geduurd tot eind 2011. Ik ontving al die tijd 3% commissie van elk project/contract dat ik bij ze aanbracht. Deze bedragen werden gestort op de bankrekeningen van AC op Sint Maarten. Ik heb in de periode tot en met december 2011 in totaal ongeveer 1.8 miljoen USD van WWR ontvangen. Van dit geld heb ik tussen de 800.000 en 1 miljoen USD aan Heyliger betaald.

De afspraak tussen ons was dat hij 50% kreeg van het bedrag dat ik van de grote bedrijven ontving. Dat is later aangepast ten gunste van hem tot 1/3 voor mij en 2/3 voor hem. Theo wilde dus 2% van het totale bedrag en 1% was voor mij. Het betrof alleen de projecten/contracten van meer dan 1 miljoen USD. In de periode van 2004 tot en met 2011 heb ik heel veel

verschillende projecten aan WWR gegeven. Dit waren allerlei verschillende dingen die zij deden voor de overheid. Ik ben bij al die projecten betrokken geweest en werd daarvoor betaald door WWR. Door mijn samenwerking met Heyliger die op dat moment verantwoordelijk was voor die beleidsterreinen, kon ik mijn rol als oliemannetje ook waarmaken. De bedragen moesten betaald worden om de contracten te verkrijgen.

Ik betaalde het geld altijd contant aan Heyliger. Wij ontmoetten elkaar wekelijks. Wij zagen elkaar ook in het kantoor van Boekaar. Ik kreeg dan de autosleutels van Heyliger en legde in een krant met daarin een enveloppe het geld in zijn auto. Ik haalde het liefst mijn geld contant op bij Standard Trust (STC) die het geld op hun kantoor hadden liggen. Zij hadden dit geld ontvangen van hun andere klanten. Zij gaven mij dat geld contant en maakten het desbetreffende bedrag dan van mijn rekening over naar die van die klanten. Corinne de Tullio-Stamm, de directeur van STC schreef ook wel cheques op naam voor mij uit.

Ik heb Heyliger een keer giraal betaald, in verband met de aankoop van de Mullen Property.

1.4.2 Een proces-verbaal van getuigenverhoor, opgemaakt door de rechter-commissaris belast met de behandeling van strafzaken van het gerecht in eerste aanleg van Sint Maarten op 12 maart 2019. Dit proces-verbaal houdt in als verklaring van **R. Maasdam**, voor zover hier van belang en zakelijk weergegeven:

Door de benoeming van Boekaar ontstond het idee dat er "iets" tegenover moest staan. De politiek voelde zich gesterkt door de benoeming van Boekaar. Boekaar was heel loyaal naar deze bestuurders. Hij wilde hen faciliteren in de zin van helpen bij de uitvoering van projecten.

Heyliger heeft geld ontvangen van projecten waar hij als bestuurder bij betrokken is geweest. In de politieke besluitvorming zorgde hij ervoor dat een project doorging. Heyliger begreep zijn eigen positie en had een sterke stem in het al dan niet doorgaan van projecten. Hij kon ze ook tegenhouden. Ik zag Heyliger 3 of 4 keer per week. Theo was op het geld.

Wat wij beiden deden was niet toelaatbaar en dat wisten we ook wel. Alle betrokkenen zijn op de hoogte geweest dat wat wij deden niet binnen de wet was. Boekaar was ervan op de hoogte dat ik mijn fee deelde met een of twee bestuurders. Ik heb dit meegedeeld aan Boekaar. Ik was de spil tussen WWR en de politiek.

De projecten die ik nog betaald heb gekregen en heb betaald aan Heyliger liepen tot 2010/2011. De laatste contante betaling aan Heyliger was eind 2011. Ik had na 2012 geen bemoeienis meer met WWR.

Ik heb Heyliger verteld dat mijn overeenkomst met WWR was beëindigd. Heyliger was geïrriteerd. Boekaar is daar door Heyliger op aangesproken. Ik sprak Boekaar iedere dag. Ik stond dicht bij hem.

1.4.3 Een proces-verbaal van verhoor, opgemaakt in de wettelijke vorm op 18 oktober 2018 door de daartoe bevoegde opsporingsambtenaren TBO 16060 en 17062 (PD

Maasdam p. 186 t/m 197. Dit proces-verbaal houdt in, als de op genoemde datum tegenover verbalisanten afgelegde verklaring van **R. Maasdam**, voor zover hier van belang en zakelijk weergegeven:

Boekaar wist dat zijn benoeming vanuit de politiek kwam. Vanaf dat moment ontstaat er een andere relatie en Heyliger was meer bij WWR. Heyliger vond dat hij iets moest krijgen voor het benoemen van de nieuwe directeur.

Op dat moment is er een afspraak gemaakt tussen mij en Heyliger. Heyliger zou een deel krijgen voor projecten gerelateerd aan zijn portefeuille. Dat waren projecten in de Haven en projecten die te maken hadden met toerisme. Heyliger wilde 2% voor hem en 1% voor mij. Dat gebeurde vrij snel nadat Boekaar er zat. Deze afspraak met Heyliger heb ik besproken met Boekaar. Boekaar zei dat is jouw zaak. Ik heb dat Boekaar verteld omdat ik zo kon uitleggen aan hem dat ik de politieke backing/rugdekking had. Ik vond het belangrijk dat hij dat wist.

De betalingen aan Heyliger van WWR projecten gingen op basis van facturen die aan WWR werden gestuurd. In 2011 is de relatie met WWR afgesloten. Vervolgens is de brug gebouwd. Tijdens de bouw was ik nog op het eiland. De brug is in 2012 opgeleverd.

De verklaringen van Boekaar

1.5.1 Een proces-verbaal van verhoor, opgemaakt in de wettelijke vorm op 10 september 2018 door de daartoe bevoegde opsporingsambtenaren TBO 17056 en 16080 (PD Boekaar p. 65 t/m 81.) Dit proces-verbaal houdt in, als de op genoemde datum tegenover verbalisanten afgelegde verklaring van **J. Boekaar**, voor zover hier van belang en zakelijk weergegeven:

Voor mij was Vasseur directeur, voor acht maanden. Hij is weggestuurd.

We hebben zicht op een bedrag van USD 3.022.311,52 dat WWR aan offshores van Maasdam heeft betaald in de periode van 1997 tot en met 2011. Maasdam is consultant of adviseur. Hij kwam met projecten die uitgevoerd konden worden. Zijn advies was mondeling. De opdrachtgever was de overheid in Sint Maarten.

Maasdam kreeg jarenlang USD 20.000 per maand van WWR. De consultancyovereenkomst is de agreement tussen WWR en AC. Hierin liggen de afspraken vast die er zijn. Uiteindelijk hebben we een conflict gekregen. Dat was in 2011.

Ik heb gesprekken gehad met Holtland over de rol van Maasdam

1.5.2 Een proces-verbaal van verhoor, opgemaakt in de wettelijke vorm op 3 oktober 2019 door de daartoe bevoegde opsporingsambtenaren TBO 17062 en 16128 (PD Boekaar p. 120 t/m 132.) Dit proces-verbaal houdt in, als de op 16 juli 2019 tegenover verbalisanten afgelegde verklaring van **J. Boekaar**:

Ik was op de hoogte van de doorbetalingen aan Heyliger. Toen ik bij WWR kwam was er een overeenkomst met Maasdam. Ik kwam erachter dat de

doorbetalingen rechtstreeks naar Heyliger gingen. De afspraak tussen Maasdam en Heyliger is dat er een rechtstreekse relatie was met doorbetalingen van projecten. Maasdam kwam bij mij op kantoor. Ze hebben daar heel lang geheimzinnig over gedaan met kranten en tekeningen. De politiek zat dicht op WWR. Als directeur had ik daar last van. Ze kwamen nooit binnen voor happy birthday. Het leven werd niet makkelijker na mijn aanstelling als directeur. De afspraken met Maasdam lagen vast in een overeenkomst. Maasdam heeft alle grote projecten binnengehaald voor WWR. Voor het binnenhalen van contracten was zijn werk prima. Daar heb ik echt wat aan gehad voor WWR. In het begin en op een gegeven moment krijg je een soort omslagpunt. Consultants hebben een soort houdbaarheidsdatum.

1.5.3 Een proces-verbaal van verhoor, opgemaakt in de wettelijke vorm op 3 oktober 2019 door de daartoe bevoegde opsporingsambtenaren TBO 17062 en 16060 (PD Boekaar p. 120 t/m 132.) Dit proces-verbaal houdt in, als de op 12 september 2019 tegenover verbalisanten afgelegde verklaring van **J. Boekaar**:

Maasdam ontving 3% van WWR op de projecten. Heyliger wilde op een bepaald moment een groter deel van de fee die Maasdam ontving van WWR. Maasdam kwam toen vragen of zijn fee naar 4% of 5% kon.

1.5.4 Een geschrift, te weten een schriftelijke verklaring, ongedateerd, opgesteld door de verdachte **Boekaar** en per e-mail ingekomen bij het gerecht in eerste aanleg op 14 februari 2020. Deze verklaring houdt in, voor zover hier van belang en zakelijk weergegeven:

Ik had een goed contract met Heyliger. RM (het gerecht begrijpt: Rob Maasdam) was toen al consultant. Maasdam vertelde mij dat de fee omhoog moest omdat TH (het gerecht begrijpt: Heyliger) meer wilde. De relatie met Maasdam verslechterde. Ik wilde ervan af. Ik heb het met Philipse besproken. Ik heb het gedoe met Heyliger en Intermar met Philipse besproken.

De verklaringen van Holtland en Vasseur

1.6 Een proces-verbaal van verhoor, opgemaakt in de wettelijke vorm op 27 januari 2018 door de daartoe bevoegde opsporingsambtenaren 17056 en 16080 (ZD6 p. 381 t/m 394). Dit proces-verbaal houdt in, als de op genoemde datum tegenover verbalisanten afgelegde verklaring van **J.P. Holtland**, voor zover hier van belang en zakelijk weergegeven:

Ik ben vanaf 2006 werkzaam bij WWR. Vanaf dat moment waren er al facturen van AC en was er een consultancy overeenkomst. Die is in 2011 beëindigd. Vanaf 2006 zijn die facturen overgemaakt. De opdrachten werden door mij en Boekaar getekend. De facturen zijn er niet meer. Ze zaten in een aparte map met de overeenkomst. In 2013/2014 kwam Boekaar bij mij op kantoor en zei: dat moet je weggooien. Dat is toen gebeurd. Ze zitten nog wel in onze administratie in ons boekhoudsysteem.

Maasdam is tot 2011 regelmatig bij ons op kantoor geweest. Ik wist dat de facturen van AC aan Maasdam gerelateerd waren omdat ik facturen van AC van Boekaar kreeg als Maasdam weer langs geweest was op kantoor.

1.7 Een proces-verbaal van verhoor, opgemaakt in de wettelijke vorm op 27 juni 2018 door de daartoe bevoegde opsporingsambtenaren TBO 16060 en 17052 (ZD6 p. 421 t/m p. 426. Dit proces-verbaal houdt in, als de op genoemde datum tegenover verbalisanten afgelegde verklaring van B13 (het gerecht begrijpt: Vasseur), voor zover hier van belang en zakelijk weergegeven:

Ik ben op 1 januari 2004 als directeur begonnen bij WWR. Jan Aben was mijn voorganger. Jan Aben entertainde en betaalde de politiek. De directeur van WWR was de melkkoe van Theo Heyliger. Voor de indirecte betalingen aan de politiek noem ik de naam Ronald Maasdam. Door Jan Aben is mij verteld dat we werkten met Maasdam. Maasdam was een consultant waar ik niet te veel vragen over moest stellen. Maasdam is door Aben aan mij overgedragen. Er is mij door Aben verteld dat Maasdam de tussenschakel was voor WWR en de politiek in Sint Maarten. Aben vertelde dat WWR via Maasdam de politiek betaalde. We betaalden hem op een rekening in Panama. De mij getoonde consultancy overeenkomst D-008 is de overeenkomst die is gesloten om het werk dat Maasdam deed voor WWR door te zetten in mijn tijd. Hierin is geformaliseerd dat Maasdam het verlengstuk is van de politiek. Dit was de dekmantel voor WWR om de politiek te betalen. De samenwerking met de politici was slecht. Ik gaf de politiek niet wat ze wilden. Ik ben op non-actief gesteld. Philipse vertelde mij dat Theo Heyliger boos was. Theo zou hebben geëist dat ik weg moest. Dat was omdat er met mij niet te werken viel. Er werd mij duidelijk gemaakt dat ik niet werkte zoals Heyliger wilde. Als ik zou aanblijven zou WWR geen overheidsopdrachten meer krijgen. Er is toen besloten dat ik weg moest.

De verklaring van verbalisant

1.8 Een proces-verbaal, opgemaakt in de wettelijke vorm op 8 januari 2019 door de daartoe bevoegde opsporingsambtenaar TBO 17056 (ZD6 p. 239 t/m 241). Dit proces-verbaal houdt in, als verklaring van verbalisant voornoemd, voor zover hier van belang en zakelijk weergegeven:

In de periode 2007-2010 was Heyliger gedeputeerde op het gebied van toerisme, infrastructuur, de haven, economische zaken of publieke werken. Van 10 oktober 2010 tot en met 21 mei 2012 was Heyliger vice premier en minister van VROMI. Vanwege het vallen van het kabinet waar Heyliger deel van uitmaakte vervulde hij van 21 mei 2012 tot oktober 2013 geen publieke functie. Van oktober 2013 tot en met heden vervult Heyliger de rol van parlementariër.

1.9 Een overzichtsproces-verbaal, opgemaakt in de wettelijke vorm op 24 april 2019 door de daartoe bevoegde opsporingsambtenaar TBO17064 (ZD3 p. 10) Dit proces-

verbaal houdt in, als verklaring van voornoemde verbalisant, voor zover hier van belang en zakelijk weergegeven:

Heyliger is vanaf de jaren '90 in de politiek. Hij is in deze periode gedeputeerde geweest van verschillende departementen op het gebied van toerisme, infrastructuur, de haven, economische zaken of publieke werken. De functie van gedeputeerde is te vergelijken met de functie van een minister. Van 10 oktober 2010 tot en met 21 mei 2012 was Heyliger vice premier en minister van Volkshuisvesting, ruimtelijke ordening, Milieu en Infrastructuur (VROMI). Van oktober 2013 tot en met 8 maart 2019, datum schorsing van Heyliger als parlementslid, vervulde Heyliger de rol van parlementariër. Bij de verkiezingen van 2014 en 2016 kreeg hij de meest stemmen en was hij de meest populaire politicus

Document

1.10 Een geschrift, zijnde een uittreksel uit het handelsregister van de Kamer Van Koophandel van Sint Maarten van 23 december 2017 (ZD 6, p. 304 t/m 305, D-225). Dit geschrift houdt in:

Trade name:	Windward Roads B.V.
Statutory seat	Sint Maarten
Date of incorporation	9 September 1986
Description	aannemingsbedrijf in de ruimste zin
Address	Falcon Drive 5, Harbour View Philipsburg
Function	statutair directeur
Name	Jan Hendrik Boekaar

2. Met betrekking tot Devcon

De consultancy overeenkomst

2.1 Een geschrift, zijnde een consultancy overeenkomst tussen Devcon (TCI) Ltd. (Devcon), statutair gevestigd in Turks and Caicos Islands en Caribbean Advice and Consulting Limited B.V. (CAC) statutair gevestigd op Isle of Man, gedateerd 20 juli 2009 (D-009). Deze overeenkomst houdt in:

Devcon wishes to obtain the contract of dredging the Great Bay Harbor to deposit in Great Salt pond,
CAC and its offices have extensive experience and networking contacts with Government departments, (semi) governmental bodies and private enterprises in the Netherlands Antilles
Now therefore the parties hereto agree as follows
[...]
Term

The agreement will be valid for the day it is signed until the end of the dredging contract

Fees

[...]

Devcon will pay CAC a fee of US 700.000,00 for obtaining the dredging contract. Payment from Devcon will occur within 15 business days from the date of the following milestones:

[...]

Signed this 20 day of the month of July 2009

Devcon Ltd

Position: EV President

Donald Smith III

Caribbean Advice and Consultancy limited

Position: Director

Name: Richard A. Costain

2.2 Een geschrift, zijnde een baggerovereenkomst tussen Sint Maarten Harbour Holding Company N.V. en Devcon (TCI) Ltd. van 30 mei 2009 (D-105). Deze overeenkomst houdt in:

Between:

Sint Maarten Harbour Holding Company N.V. [...] hereafter to be referred to as the "Employer" of the one part

and

Devcon (TCI) Ltd [...] hereafter to be referred to as the "Contractor" of the other part, [...]

Now, therefore, the Employer and the Contractor agree as follows:

[...]

4. The Employer hereby undertakes towards the Contractor to pay [...]

The amount of USD 7.937.700,00 (seven million nine hundred thirty-seven thousand seven hundred US dollar

Signed by

signed by:

For and on behalf of the Employee

for and on behalf of the Contractor

M. Mingo

Don Smith

Signed by

signed by:

For and on behalf of the Employee

for and on behalf of the Contractor

M. Mingo

Don Smith

De betalingen aan Maasdam

2.3 Een geschrift, te weten een overzicht van betalingen gestort in de periode van 13 oktober 2009 tot en met 2 februari 2010 door Devcon op de bankrekening ten name van CAC eindigend op nummer *4701 bij Loyds op Isle of Man (ZD 5a p. 20). Dit betalingsoverzicht houdt in:

Er is in de periode van 13 oktober 2009 t/m 2 februari 2010 in totaal een bedrag van USD 684.937, 74 betaald door Devcon op de bankrekening *4701 ten name van CAC.

Mullen Property

De verklaring van Maasdam

2.4 De verklaring van de getuige **R. Maasdam** afgelegd ter terechtzitting van 9 maart 2020. Deze verklaring houdt in, voor zover hier van belang en zakelijk weergegeven:

Ik heb op 20 juli 2009 een overeenkomst gesloten met Devcon. Ik heb Devcon benaderd voor een baggercontract ter waarde van ruim 7 miljoen USD. Ik heb daarvoor ongeveer 700.000 USD ontvangen. U zegt mij dat in totaal bijna 7 ton is betaald aan CAC op Isle of Man. Dat kan kloppen. Ik heb Heyliger 50% van dit bedrag betaald. Dat was dus 350.000 USD.

Ik heb een afwijkende deal met Heyliger indien het projecten zijn buiten WWR om. Dan is de verdeling 50/50. Tot 1 miljoen kan ik zelf beslissen. Boven de miljoen krijgt Heyliger ook een deel. De afspraak met Heyliger is dat hij betrokken moet worden bij grotere projecten die gerelateerd zijn aan de Haven. Deze concrete afspraak is in 2005 gemaakt.

Er zou een nieuw cruiseschip naar Sint Maarten komen met een diepgang die de haven niet aankon. Deze moest daarom met spoed worden uitgebaggerd. Marc Mingo, de directeur van de Haven, vertelde mij dit. Ik sprak erover met Boekaar en bij hem op kantoor hebben we toen een ontmoeting gehad met Smith, de eigenaar van Devcon, een baggerbedrijf dat hier op Sint Maarten werkte.

Smith zei dat hij erover zou nadenken. Ik heb dit met Heyliger besproken en we bespraken hoeveel procent we voor dit project konden vragen aan Devcon. Heyliger en ik zijn toen op 10% uitgekomen. Dat leek ons haalbaar, want het was een bijzonder project, zonder aanbesteding. De 10% wordt verwerkt in de prijs, advisory costs of zoiets. Het ging om een aanneemsom van 7 miljoen. Smith wilde betalen. Hij gaf mij een handdruk en binnen twee weken was de deal gesloten. De noodzaak en de urgentie van de klus maakte dat de haven ook wilde betalen. Het is uiteindelijk de haven als opdrachtgever die de 700.000 USD betaalt. Het werk dat ik voor die 7 ton heb verricht is voor het belangrijkste deel het binnenhalen van het contract.

De board van de Haven luisterde naar Theo. Hij was in de Haven gewoon de baas en 99% gebeurde volgens zijn wil of visie. De Raad van Commissarissen gaat niet dwarsliggen als de belangrijkste politicus, Theo, zegt dat het doorgaat. Als Theo je dekt dan betekent dat iets. Theo wil mij ertussen hebben, hij gaat niet zelf een overeenkomst aan met een bedrijf. Ik weet niet

op welke manier Heyliger zich hiermee heeft bemoeid, maar het project was binnen zeer korte tijd goedgekeurd.

Op een gegeven moment kwam Heyliger bij me omdat hij grond wilde kopen voor zijn kinderen. Inmiddels weet ik dat het ging om de Mullen Property. Dit heeft geleid tot de girale betaling waarmee de Mullen Property is betaald. Heyliger kwam met een voorlopig koopcontract waarop wel de verkoper, maar niet de koper stond vermeld. Ik moest 300.000 USD overmaken. Ik vond het niet veilig. Dat heb ik Heyliger ook gezegd. We zitten hier nu vandaag vanwege deze ene girale overmaking. Dit is zo'n duidelijk teken van betaling van steekpenningen dat ik het niet verstandig vond om het zo te betalen aan Heyliger. Ik ben naar Corinne van STC gegaan en heb haar gevraagd 300.000 USD over te maken. Ik heb gezegd dat de grond niet voor mij was maar voor iemand anders. Ze wilde toen weten voor wie. Zij wilde de naam van de koper weten. Ik heb haar toen gezegd dat het voor Heyliger was. Ik heb tegen Heyliger gezegd dat Corinne de naam van de koper nodig had en hij heeft toen alle wire instructies (overboekingsgegevens) voor mij op een papiertje gezet en dat papiertje heb ik aan Corinne gegeven. Het bleek dat het geld moest worden overgemaakt naar een bedrijf genaamd Windward Breeze Ltd., dat was opgericht door Cromwell. Ik lees in het dossier dat Windward Breeze op 9 september 2011 Mullen Property heeft gekocht voor 270.000 USD. Corinne heeft 300.000 USD overgemaakt naar de bankrekening van Remax van Cromwell op Anguilla. Zij heeft de betalingsopdracht van Heyliger uitgevoerd. Er is 260.000 USD van de rekening van CAC overgemaakt en 40.000 USD van de rekening van AC. Ik heb Cromwell zelf nooit hierover gesproken.

De verklaringen van Cromwell

2.5.1 Een proces-verbaal van verhoor, opgemaakt in de wettelijke vorm op 19 april 2018 door de daartoe bevoegde opsporingsambtenaren TBO 16118 en 17026 (ZD5a p. 454 t/m 461). Dit proces-verbaal houdt in, als de op genoemde datum tegenover verbalisanten afgelegde verklaring van **Peyton Lee Cromwell**, voor zover hier van belang en zakelijk weergegeven:

Ik heb Heyliger benaderd om het land te kopen en ik heb persoonlijk contact met hem gehad. Heyliger wilde een stuk land kopen. Heyliger wilde niet dat het land op zijn naam kwam. Windward Breeze (WB) is opgericht voor Heyliger om het registergoed (het gerecht begrijpt: SXM UPQ 038/2004: Mullen Property) te kopen. Ik heb dat opgericht. WB is opgericht bij een trustkantoor op Anguilla. De eigenaar is Victor Banx. Er was nooit een ultimate beneficial owner (UBO) op papier voor WB. In de praktijk was het Heyliger. De eigenaar van WB was de persoon die de aandelen aan toonder bezat. Er stond nergens op papier wie die aandelen bezat. Toen WB het stuk land heeft verkocht, is WB opgeheven. Caribbean Real Estate is mijn bedrijf waarmee ik zaken doe in Anguilla. In het verleden heb ik met deze vennootschap als Remax gehandeld op Anguilla.

2.5.2 Een proces-verbaal van verhoor, opgemaakt in de wettelijke vorm op 7 februari 2019 door de daartoe bevoegde opsporingsambtenaren TBO 16118 en 16112 (ZD5a p. 500 t/m 509). Dit proces-verbaal houdt in, als de op genoemde datum tegenover verbalisanten afgelegde verklaring van **Peyton Lee Cromwell**, voor zover hier van belang en zakelijk weergegeven:

Ik heb tegen Heyliger gezegd dat hij een UBO nodig had voor Windward Breeze. Pelgrim en Heyliger zijn toen met Swerdel gekomen. Ik heb het document "Instrument of Assignment" van Windward Breeze als leeg formulier aan Pelgrim overhandigd. Ik heb het ingevuld weer ontvangen en heb het overhandigd aan de notaris.

De verklaring van Swerdel

2.6 Een proces-verbaal van verhoor, opgemaakt in de wettelijke vorm op 13 september 2018 door de daartoe bevoegde opsporingsambtenaren TBO 16118 en 17064 (ZD5a p. 465 t/m 472). Dit proces-verbaal houdt in, als de op genoemde datum tegenover verbalisanten afgelegde verklaring van **M.P. Swerdel**, voor zover hier van belang en zakelijk weergegeven:

Wij tonen u een document D 778, zijnde een Instrument of Assignment. Hierin staat dat Windward Breeze Ltd. als "the assigner" en Caribbean Real Estate als "the assignee" overeenkomen dat Windward Breeze een claim heeft op de ontvangst van USD 500.000,- van Bomani en Kobler. Dit bedrag staat op de derdengeldenrekening van notaris Tjong Ajong. Op dit document is bij assigner een handtekening te zien. Daaronder staat de naam M.P. Swerdel.

Pelgrim gaf mij een document om te tekenen. De handtekening die bij assigner staat is van mij. Ik weet zeker dat ik de eerste pagina van dit document nooit heb gezien.

Wij tonen u een document D 786, zijnde een Beneficial Owner Declaration. Hierin staat dat M.P. Swerdel verklaart met betrekking tot de rechtspersoon Windward Breeze, dat de natuurlijke persoon Swerdel de UBO is van de activa/bezittingen van deze rechtspersoon.

Ik heb dit papier nog nooit gezien. Ik heb het document nooit ingevuld gezien. Het formulier heb ik waarschijnlijk blanco getekend. George Pelgrim zei tegen mij: teken deze drie documenten, waaronder een kopie van je paspoort. Ik veronderstel dat dit ook een document is waarvan Pelgrim aan mij heeft gevraagd om dit te ondertekenen.. Ik heb nog nooit van Windward Breeze gehoord. Ik ben niet de eigenaar/UBO van Windward Breeze

OVC gesprek

2.7 Een proces-verbaal uitwerking opname vertrouwelijke communicatie met een technisch hulpmiddel (OVC) opgemaakt in de wettelijke vorm op 8 augustus 2017 door de daartoe bevoegde opsporingsambtenaren TBO 16080 en 17052 (ZD4 p. 29 en 30). Dit proces-verbaal houdt in als verklaring van **verbalisanten voornoemd**, voor zover hier van belang en zakelijk weergegeven:

In dit proces-verbaal is een gesprek weergegeven dat op 10 juni 2017 is gevoerd op het adres van Standard Trust Company (STC) in Sint Maarten. Bij STC zijn ten minste werkzaam Jodi Lynn Garner en Corinne de Tullio-Stamm. Het gesprek vond plaats tussen Garner en De Tullio-Stamm.

A is de stem van Corinne de Tullio-Stamm en B is de stem van Jodi L. Garner

A: I have a file called CAC Limited and that's the one they are looking for. But if they find that: everything is there, all the contracts...from the Causeway. All the invoices...everything!!! My letters to the company in Isle of Man to wire the funds...There is one transfer that goes from Isle of Man to Peter Cromwell Remax in Anguilla. And that is to buy a piece of property in Red Pond. Obviously, it doesn't say for Theo Heyliger on it. But that property was bought and that was his payoff for the Causeway. But I could never figure out how they did it. Because and I lost that paper. One day Maasdam came to me, with the provision sales agreement from this Mullen property. And he goes...this is my payoff for Theo Heyliger. And I'm reading the sales contract and I said, yeah, but in who's name... who is buying it, you know. Do you want me to put Theo's name on it? Like that I joked. So he was gonna put his name in it. But then he said no he doesn't [...] and then he didn't do it. And I sent the 300.000- dollar to Peter Cromwell in Anguilla. With the reference: purchase Mullen Property Red Pond.

Documenten

2.8.1 Een geschrift, te weten een in de Engelse taal opgestelde **leveringsakte** (van Mullen Property) d.d. 14 september 2011 (D-117). Deze akte houdt in:

Upon this ninth day of September of the year two thousand and eleven came and appeared before me [...]

1. Mistress Margaret Davis Mullen, [...] acting as sole trustee of Pastel Realty Trust [...] to be referred to as the Seller
2. Peyton Lee Cromwell, [...] by these present acting as proxy in writing of Windward Breeze Ltd [...] to be referred to as Buyer

[...]

The appeared sub 1 [...] declared that pursuant to a Sale and Purchase agreement, dated August thirtieth two thousand and eleven, Seller has sold and consequently to herewith transfer ownership to Buyer. [...]

The following immovable property:

a parcel of land [...]situated on the Island of Sint Maarten, [...] known as Gibb's land, known as lot # 53 of the subdivision of Red Pond Estates N.V. [...] described in SXM UPQ 038/2004.

The appeared declared that this sale and purchase with transfer had been effected for the amount of \$ 270.000,-, which amount has been paid in full.

This deed was signed by the appeared and me, civil law notary [...]

Was signed: Margaret Davis Muller Trustee, Peyton Cromwell

2.8.2 Een geschrift, te weten een overzicht van de afschrijvingen van bankrekening *3483 ten name van AC bij de RBC Bank Sint Maarten (RBTT) (D-125). Dit geschrift houdt in:

Account nr.	value date	posting amount	posting description
*3483	20110808	-40000	625110805500328

2.8.3 Een geschrift, te weten een fund transfer request aan de RBTT d.d. 3 augustus 2011 (D-410). Dit houdt in een verzoek om van de bankrekening met nummer *3483 ten name van AC een bedrag van USD 40.000,- over te boeken naar bankrekening *8479 ten name van Caribbean Real Estate Ltd. Achter de omschrijving van de speciale instructies staat: Balance of purchase of Mullen Trust property in Red Pond. Dit geschrift houdt in:

Debit account	*3483
Name of account	Advanced consultech
Currency	USD
Amount	40.000
Value Date	03/08/2011
Beneficiary account	*8479
Beneficiary account name	Caribbean Real Estate LTD
Special instructions	Balance of purchase of Mullen Trust Property in Red Pond.

2.8.4 Een geschrift, te weten een bankafschrift USD rekening Lloyds Bank van Caribbean Advice and Consultancy Ltd. met nummer *4701 (D-878). Dit geschrift houdt in:

Statement number:	39	
Accountnumber:	*4701	
Currency:	United States Dollars	
Account name:	Caribbean Advice and cons LTD	
<u>Transaction</u>	<u>Particulars</u>	<u>receipts/payments</u>
1 aug 2011	Caribbean Real Estate Ltd.	-260.000,00 DR

2.8.5 Een geschrift, te weten betalingsgegevens bestaande uit transactiegegevens en Swift berichten inzake bankrekening *8479 t.n.v. Caribbean Real Estate Ltd. (D-914). Dit geschrift houdt in:

Value Date/currency/amount	01.08.2011 UD 260.000
Ordering customer	Caribbean Advice and Cons TTD
Beneficiary customer	Caribbean Real Estate LTD dba Remax Anguilla
Remittance information	Mullen Property Red Pond

2.8.6 Een geschrift, te weten een in de Engelse taal opgestelde **koopovereenkomst** (terzake Mullen Property) op 10 januari 2017 (D-466). Deze overeenkomst houdt in:

This agreement is made between Seller (owner) and Buyer [...]
 Seller: Windward Breeze, represented by Peyton Lee Cromwell
 [...]
 Buyer: Y. Bomani and A. Kobler
 [...]
 Legal description of real property situated in Sint Maarten and further described [...] SXM UPQ 038/2004
 Purchase Price and deposit conditions
 Purchase price USD 500.000.

Deze overeenkomst is ondertekend door Bomani op 11 januari 2017.
 Door Kobler op 12 januari 2017 en door Cromwell op 12 januari 2017.

2.8.7 Een geschrift, te weten een in de Engelse taal opgestelde **leveringsakte** d.d. 3 april 2017 van Mullen Property (D-118). Deze overeenkomst houdt in:

Upon this third day of April, two thousand and seventeen came and appeared before me [...]
 1 Mr Peyton Lee Cromwell, [...] by these presents acting as proxy in writing of Windward Breeze Ltd [...] hereafter referred to as Seller
 2. Mr Yusufu Quanti Bomani, [...] by these present acting
 a. for himself
 b. as proxy in writing of ms Amanda Tiffany Kobler [...] jointly hereinafter referred to as Buyers or Buyer

[...]
 The appearers the sub 1 [...] declared that [...] Seller have sold and pursuant to and in execution of tis agreement herewith transfer to Buyers [...] the following immovable property:

a parcel of land [...] situated [...] in Sint Maarten, [...] known as Gibb's land, known as lot # 53 of the subdivision of Red Pond Estates N.V. [...] described in SXM UPQ 038/2004.

[...]
 The appearers, the sub 1, [...] declared that this sale and purchase with transfer has been effected for the amount of five hundred thousand united states dollars (USD 500.000,-)

[...]
 This deed was signed by the appearers and me, civil law notary [...]

2.8.8 Een geschrift, te weten een in de Engelse taal opgesteld formulier d.d. 24 januari 2017 genoemd Beneficial Owner Declaration (D-786). Dit geschrift houdt in:

The undersigned:
 Name: Mark Paul Swerdel
 [...]

Declares with regards to the following Company/Foundation/other entity, as its legal representative:

Name of the legal entity (client): Windward Breeze Ltd

Business address: Bankx Professional Service [...] Anguilla

[...]

that the following natural person(s) is/are the ultimate beneficial owner(s) of the assets of abovementioned legal entity

personal data:

Mark Paul Swerdel

Signature:

Date: 1/24/17

2.8.9 Een geschrift, te weten een in de Engelse taal opgesteld document d.d. 24 januari 2017 genaamd Instrument of Assignment (D-778). Dit document houdt in dat Windward Breeze een aanspraak heeft op de ontvangst van USD 500.000,- van Bomani en Kobler. Windward Breeze wenst deze aanspraak over te dragen aan Caribbean Real Estate. Dit geschrift houdt in:

Instrument of Assignment

By and between:

Windward Breeze Ltd [...] hereinafter to be referred to as "the Assignor"

and

Caribbean Real Estate Ltd

Represented by: mr Payton Lee Cromwell, hereinafter to be referred to as "the Assignee".

Whereas:

A. The Assignor has a claim to receive an amount of USD 500.000,00 from

1. Mr Y.Q. Bomani [...]

2. Ms A.T. Kobler

[...]

Now therefor parties have agreed as follows:

a. The Assignor herewith assigns the Claim [...] to the Assignee

[...]

In witness whereof, this deed is signed and executed on

The Assignor

the Assignee

Mark Paul Swerdel AS

Peyton Cromwell

1/24/17

Oyster Pond

De verklaringen van Cromwell

2.9.1 Een proces-verbaal van verhoor, opgemaakt in de wettelijke vorm op 19 april 2018 door de daartoe bevoegde opsporingsambtenaren TBO 16118 en 17026 (ZD5a p. 454 t/m 461). Dit proces-verbaal houdt in, als de op genoemde datum tegenover

verbalisanten afgelegde verklaring van **Peyton Lee Cromwell**, voor zover hier van belang en zakelijk weergegeven:

Ik had een klant die de Mullen Property wilde kopen. Er is heel kort onderhandeld over de prijs en daar heb ik rechtstreeks met Heyliger via de telefoon over gecommuniceerd. Heyliger heeft het stuk land in 2017 verkocht. De verkoop is bij de notaris verricht en ik was gevolmachtigde van WB. Het bedrag is door de kopers aan de notaris betaald. De notaris eiste dat er een UBO voor WB was. Omdat de notaris hierom vroeg heb ik Pelgrim gevraagd. Mark Swerdel werkte voor het verschepingsbedrijf van Pelgrim. Swerdel werd de UBO van WB. Hij heeft de documenten getekend.

Wij tonen u de koopakte van 3 april 2017. Hieruit komt naar voren dat Cromwell optredend als schriftelijk gevolmachtigde van WB, het registergoed (MP) verkoopt aan Bomani en Kobler voor 500.000 USD. Wij tonen een swift bericht inzake de transactie van 31 maart 2017. Uit dit bericht komt naar voren dat USD 526.629,96 wordt overgeboekt door de kopers (van MP) naar de bankrekening van de notaris in Sint Maarten. Wij tonen een swift bericht inzake de transactie van 12 april 2017 (D-336). Uit dit bericht komt naar voren dat een bedrag van USD 474.944,73 wordt overgemaakt van de bankrekening van de notaris naar de bankrekening van Caribbean Real Estate.

Beide transacties hebben gelijktijdig plaatsgevonden bij de notaris. De verkoop van het land (Mullen Property) en de aankoop van het land in Oysterpond. De notaris heeft de verkoopprijs naar mij overgemaakt. Daarna heb ik het geld overgemaakt naar de eigenaar die het stuk land had verkocht aan Pelgrim. Ik heb de opbrengsten van de Mullen Property doorbetaald aan Bitz inzake de verkoop van de registergoederen SXM UPQ 212/1969 en SXM UPQ 347/1995.

Wij tonen gehoorde een foto van Ron Elferink.

Hij werkt in het kantoor van Intermar. Hij doet iets voor Pelgrim. Hij was betrokken bij de transactie in 2017 want hij stond in contact met de notaris. De notaris heeft de private foundation voor Pelgrim opgericht. Elferink regelde het met de notaris.

2.9.2 Een proces-verbaal van verhoor, opgemaakt in de wettelijke vorm op 7 februari 2019 door de daartoe bevoegde opsporingsambtenaren TBO 16118 en 16112 (ZD5a p. 500 t/m 509). Dit proces-verbaal houdt in, als de op genoemde datum tegenover verbalisanten afgelegde verklaring van **Peyton Lee Cromwell**:

Pelgrim wist waar het geld vandaan kwam. Ik heb met beiden, Pelgrim en Heyliger gesproken. Heyliger is met mij naar de grond gaan kijken en later ben ik samen met Pelgrim ook naar de grond gaan kijken. Ik heb Heyliger voorgesteld om zijn geld weer te herinvesteren in een nieuw stuk grond.

Royce is speciaal opgericht om dat huis (Oysterpond) te kopen.

Ik ben nooit UBO van Royce geweest. Gezien de geldstroom kan men zien dat ik niet de UBO kan zijn. De UBO formulieren moeten al voor de closing zijn opgemaakt. De notaris heeft niet aan mij gevraagd wie de 25% UBO is. Ik was bij de closing aanwezig. Ik heb tegen de notaris gezegd dat ik het geld zou overmaken naar de verkoper. Het ging om het geld, niet om de verhouding van de UBO's.

2.9.3 Een proces-verbaal van verhoor, opgemaakt in de wettelijke vorm op 23 januari 2019 door de daartoe bevoegde opsporingsambtenaren TBO 16118 en 17064 (ZD5a p. 474 t/m 484). Dit proces-verbaal houdt in, als de op genoemde datum tegenover verbalisanten afgelegde verklaring van **Peyton Lee Cromwell**, voor zover hier van belang en zakelijk weergegeven:

Elferink was betrokken bij het papierwerk dat gedaan moest worden bij de notaris. Elferink verzorgde het papierwerk inzake deze vastgoed transacties met de notaris. Elferink is de accountant van Intermar.

Uit het Swift bericht inzake de transactie (Oysterpond) komt naar voren dat op 27 april 2017 een bedrag van USD 449.275,- wordt overgeschreven van de bankrekening van Caribbean Real Estate naar de bankrekening *3377 ten name van First Clearing LLC. Bij informatie staat weergegeven: FFC to Francois Bitz.

Dit zijn de opbrengsten van Mullen Property die ik heb doorbetaald aan F. Bitz inzake de verkoop van registergoederen SXM UPQ 212/1969 en SXM U{Q 347/1995. Het geld dat ik op mijn rekening hield was van Heyliger.

Royce private fund foundation (hierna: Royce) is de Stichting die het land in Oysterpond heeft gekocht. Ik heb nog nooit de "ultimate beneficial owner" inzake Royce van 20 januari 2017 gezien. Ze hebben mij niet gevraagd om aan te geven wie de andere UBO is. Als u mij direct vraagt van wie ik de 25% opbrengst uit Windward Breeze op mijn rekening hield dan zeg ik u dat dat geld van Heyliger was. Een bron was de opbrengst van de verkoop door Windward Breeze. Deze opbrengsten zijn van Heyliger. De andere bron zijn de gelden vanuit Pelgrim afkomstig van SSS (*Intermar*).

De verklaringen van Pelgrim

2.10.1 Een proces-verbaal van verhoor, opgemaakt in de wettelijke vorm op 31 januari 2019 door de daartoe bevoegde opsporingsambtenaren TBO 17056 en 18028 (ZD5b p. 485 t/m 499). Dit proces-verbaal houdt in, als de op genoemde datum tegenover verbalisanten afgelegde verklaring van **G.H.W. Pelgrim**, voor zover hier van belang en zakelijk weergegeven:

Er waren stukken grond te koop in Oysterpond. Cromwell bleek de makelaar te zijn. Ik heb contact met hem opgenomen. We hebben een prijs afgesproken. Er is een private foundation opgericht genaamd Royce.

U toont mij een formulier genaamd Instrument of Assignment. Ik heb dit naar Swerdel gestuurd. Swerdel kon dit tekenen. Windward Breeze is een bedrijf dat een stuk grond had dat Cromwell wilde verkopen om te investeren in Oysterpond. Cromwell heeft het geld ontvangen.

2.10.2 Een proces-verbaal van verhoor, opgemaakt in de wettelijke vorm op 2 februari 2019 door de daartoe bevoegde opsporingsambtenaren TBO 17056 en 17064 (ZD5b p. 540 t/m 552). Dit proces-verbaal houdt in, als de op genoemde datum tegenover verbalisanten afgelegde verklaring van **G.H.W. Pelgrim**, voor zover hier van belang en zakelijk weergegeven:

Ik weet dat Elferink de administratie voor Heyliger deed.

Ik heb een document naar Swerdel gestuurd om te tekenen.

Cromwell beheerde het terrein dat onder Windward Breeze viel. Hij beheerde het en heeft het verkocht. Ik heb nooit aan Cromwell gevraagd waar het geld vandaan kwam.

Ik heb van Elferink gehoord dat er correspondentie was tussen notariskantoor Mingo en Elferink over een document wat ze (OM/politie) zochten in verband met Royce. Ik heb hier met Elferink over gesproken. Elferink houdt mij op de hoogte van de gang van zaken.

De verklaringen van Elferink

2.11.1 Een proces-verbaal van verhoor, opgemaakt in de wettelijke vorm op 29 januari 2019 door de daartoe bevoegde opsporingsambtenaren TBO 16118 en 16112 (ZD5b p. 291 t/m 300). Dit proces-verbaal houdt in, als de op genoemde datum tegenover verbalisanten afgelegde verklaring van **R.J. Elferink**, voor zover hier van belang en zakelijk weergegeven:

Pelgrim heeft mij verzocht Royce op te richten met als doel een stuk grond te kopen. Dit was januari 2017. De makelaar was Cromwell. Ik heb een naam doorgegeven. Een formulier wie de UBO's zijn. Omdat ik de oprichter ben. Ik heb dit op zijn verzoek en met zijn (Pelgrims) medeweten gedaan.

Bij de oprichting van Royce heb ik ingevuld dat Pelgrim 75% UBO was en bij 25% to be determined.

2.11.2 Een proces-verbaal van verhoor, opgemaakt in de wettelijke vorm op 30 januari 2019 door de daartoe bevoegde opsporingsambtenaren TBO 16118 en 16112 (ZD5b p. 301 t/m 312). Dit proces-verbaal houdt in, als de op genoemde datum tegenover verbalisanten afgelegde verklaring van **R.J. Elferink**, voor zover hier van belang en zakelijk weergegeven:

Ik heb de UBO verklaring van Royce van 20 januari 2017 ondertekend. Pelgrim heeft een kopie. Pelgrim is UBO voor 75%. Hij is de initiatiefnemer van deze transactie. Hij heeft de koopovereenkomst getekend. De andere 25% moest nog ingevuld worden. Cromwell heeft geen contact met mij gehad.

Pelgrim heeft tegen mij gezegd dat ik moest invullen "to be notified by real estate agent". De makelaar was Cromwell.

Er is door mij na de "closing" geen contact opgenomen met Cromwell om te vragen of hij daadwerkelijk voor 25% UBO was. Ik heb er geen verklaring voor waarom ik het niet heb gecontroleerd. Cromwell heeft nooit een UBO verklaring van Royce ondertekend. Ik ben niet naar hem toe gegaan om hem te laten ondertekenen.

Pelgrim heeft mij verteld dat Cromwell bezig was om een andere closing te voltooien en dat het geld dan in deze transactie gestopt zou worden.

Ik heb Heyliger leren kennen via Pelgrim. Ik heb entiteiten voor hem opgericht. Ik help hem administratief.

Documenten

2.12.1 Een geschrift, te weten een in de Engelse taal opgestelde **koopovereenkomst** (terzake Oyster pond) d.d. 11 januari 2017 (D-950). Deze overeenkomst houdt in:

The undersigned

A. Mr F. Bitz [...] hereinafter referred to as the Seller

B. Mr George Pelgrim [...] hereinafter referred to as Buyer

Hereby agree as follows

The property

1. Seller herewith agrees to sell and transfer to buyer [...] the following property described in Certificate of admeasurement number 212/1969; 3830 M2 and Certificate of admeasurement number 347/1995; 986 M2 of land situated in Oysterpond St. Maarten

Purchase price

2. This sale has been effected for the amount of US\$ 700,000.00. [...] a 10% deposit of US\$ 70,000.00 will be required at signing [...]

[...]

Thus, agreed on 1/11//2017 and signed in duplicate

seller

buyer

2.12.2 Een geschrift, te weten een in de Engelse taal opgesteld formulier d.d. 20 januari 2017 genoemd een Ultimate Beneficiary Owner formulier van Royce (D-961). Dit geschrift houdt in:

[...]

The undersigned being the legal representative of:

Name entity: Royce Private Fund Foundation

Incorporated according to the laws of

Sint Maarten

Information UBO:

Name: Pelgrim

[...]

Position: supervisor board

Amount (in %): 75% beneficiary

If another individual person is the decision maker (for 25% or more please indicate so by filling in the following information):

Name: *to be notified by real estate agent*

[...]

Amount (in %): 25% beneficiary

Name of the undersigned

R.J. Elferink

[...]

Signed on this day: 20 January 2017 Sint Maarten

2.12.3 Een geschrift , te weten een in de Engelse taal opgestelde akte van levering van Oysterpond aan Royce d.d. 25 april 2017 (D-919). Dit geschrift houdt in:

Upon this twenty-fifth day of April, two thousand and seventeen,
[...] came and appeared before me, M.F. Mingo, [..]

1. Mr. Peyton Lee Cromwell [...] by these presents acting as attorney in fact of
Mister F.J. Bitz [...] to be referred to as Seller
2. Ms. E.J. Riley, [...] acting in her capacity as legal representative of:
Royce Private Fund Foundation [...]

[...]

Seller by these presents conveys to Purchaser, and Purchaser accepts in full ownership any and all rights, interests, and title to:

1. A parcel of land [...] at Oyster Pond, [...] further described in certificate of admeasurement number SXM UPQ 212/1969 [...]
2. A parcel of land [...] at Oyster Pond, [...] further described in certificate of admeasurement number SXM UPQ 347/1995 [...]

[...]

Then after summary reading of this deed, it was signed by the appearers and by me, civil law notary

Ondertekend: Peyton Cromwell

Ondertekend: Riley

Ondertekend: Mingo

2.12.4 Een geschrift te weten een zogenaamde Swift transactie d.d. 12 april 2017 inhoudende dat op die dag een bedrag van in totaal USD 474.944,73 is overgemaakt door de notaris Tjon Ajon naar de bankrekening eindigend op nummer *3005 ten name van Caribbean Real Estate, zijnde de opbrengsten van Mullen Property omschreven als sale proceeds icw property sold [...] buyer Bomani en Kobler (D-336).

2.12.5 Een geschrift, te weten een cheque uitgeschreven door SSS d.d. 19 april 2017 ter waarde van USD 472.430.10 en bestemd voor notariskantoor Mingo, voor de aankoop van Oysterpond (D-922). Onderaan de cheque staat handgeschreven "purchasing SXM UPQ 212/1969 en SXM UPQ 347/1995".

2.12.6 Een geschrift te weten een zogenaamde Swift transactie d.d. 27 april 2017 inhoudende dat op die dag een bedrag van in totaal USD 449.275,- is overgemaakt van de bankrekening eindigend op nummer *3005 ten name van Caribbean Real Estate naar bankrekening van Bitz eindigend op nummer * 7868 zijnde de betaling voor de aankoop van Oysterpond door Royce (D-915 p. 10 t/m 13).

2.12.7 Een geschrift zijnde een in behandeling zijnde overmaking d.d. 15 mei 2017 van de bankrekening van het kantoor van Mingo voor een bedrag van USD 505.732,25 naar de bankrekening van Bitz eindigend op nummer *7868, voor de aankoop van Oysterpond door Royce (D-962).

2.12.8 Een geschrift, te weten een in de Engelse taal opgesteld formulier d.d. 28 januari 2019 genoemd een Ultimate Beneficiary Owner formulier van Royce (D-1018). Dit geschrift houdt in:

[...]

The undersigned, being the legal representative of:

Name entity: Royce Private Fund Foundation

Incorporated according to the laws of

Sint Maarten

Information UBO:

Name: Pelgrim

[...]

Position: supervisor board

Amount of shares (in %): 75% beneficiary

If another individual person is the decision maker (for 25% or more please indicate so by filling in the following information):

Name: Payton Lee Cromwell

[...]

Amount (in %): 25% beneficiary

Name of the undersigned

R.J. Elferink

[...]

Signed on this day: 28 January 2019 Sint Maarten

3. Met betrekking tot Volker

De consultancy overeenkomst

3.1 Een geschrift, zijnde een consultancy overeenkomst tussen Volker Construction International B.V. (Volker) en Advanced Consultech S.A. (AC) i.v.m. de aanleg van de Causeway brug gedateerd 4 november 2010 (D-065). Deze overeenkomst houdt in:

The Simpson Bay Lagoon Authority SLAC [...] is interested in construction of a bridge [...] hereafter referred tot as the Project.

[...]

VCI possesses the skill and competence to construct the Project [...]

The consultant is willing to assist VCI [...]

Now therefore, it is hereby agreed by the party as follows:

[...]

VCI hereby appoints the consultant to provide the services in connection with the above Project

[...]

3. i) In consideration for the services to be rendered by the consultant in

accordance with this agreement, [...] of fee equivalent to two and half percent (2,5%) of the amount received by VCI under the contract with the Employer for the Project subject to clause 3 (ii) hereof.

[...]

(iv) a minimum of USD 600.000

Agreed for and on behalf of VCI

Signature

Name: H. Verhoeven

Agreed for and on behalf of AC

Signature

Berta Acoca de Patton

De betaling aan Maasdam

3.2 een geschrift, te weten een overzicht van 23 facturen inzake de Causeway brug, gedateerd vanaf 8 mei 2012 t/m 14 februari 2014 (D-491) en de daarbij behorende bankafschriften (D-650) en een in de wettelijke vorm opgemaakt overzicht proces-verbaal van 12 juni 2018 (ZD9 p. 38 t/m 40). Deze facturen en bankafschriften, in combinatie met genoemd proces-verbaal houden in, voor zover hier van belang en zakelijk weergegeven:

Op 6 juni 2017 vond een huiszoeking plaats in het pand waar het bedrijf STC is gevestigd. Bij deze huiszoeking zijn diverse documenten aangetroffen gerelateerd aan Volker.

Bij de huiszoeking zijn facturen in beslaggenomen van AC aan Volker en zijn bankafschriften aangetroffen van de RBC Royal Bank op naam van AC waarop ontvangsten te zien zijn afkomstig van Volker.

Tussen 13 juni 2012 en 11 maart 2014 is er in totaal USD 1.065.524,25 betaald op bankrekening *4839 ten name van AC bij de RBC Royal Bank.

Daarnaast ontvangt AC op 7 augustus 2013 een bedrag van USD 179.000 door middel van een cheque met nummer 2209 van Volker.

De cheque met nummer 2209 is op 2 augustus 2013 uitgeschreven. Op het betalingsbewijs staat met de hand geschreven: cheque given to Ruud. Steve to sign. Aangezien op het betalingsbewijs onder AC staat att. Steve Coetzer wordt met Steve vermoedelijk Steve Coetzer bedoeld.

Het gerecht stelt vast dat beide betalingen bij elkaar opgeteld neerkomen dat door Volker in totaal bijna 1.3 miljoen dollar is betaald aan Maasdam in verband met de bouw van de Causeway brug.

3.3 Een proces-verbaal van bevindingen bankanalyse RBC Royal Bank ten name van AC opgemaakt op 12 juni 2018 in de wettelijke vorm door de daartoe bevoegde opsporingsambtenaar TBO 17064 (ZD4 p. 170 t/m 194). Dit proces-verbaal houdt in, voor zover hier van belang en zakelijk weergegeven, dat op 18 augustus 2009 en 12 augustus 2010 in totaal een bedrag van USD 32.646,99 door AC wordt ontvangen van Volker.

Het gerecht stelt vast dat de betaling van 7 augustus 2013 van USD 179.000 + de betaling van USD 32.646,99 bij elkaar opgeteld een bedrag is van USD 211.646,99.

De verklaringen van Maasdam

3.4.1 De verklaring van de getuige **R. Maasdam** afgelegd ter terechtzitting van 9 maart 2020. Deze verklaring houdt in, voor zover hier van belang en zakelijk weergegeven:

Heyliger vroeg aan mij of ik nog een bedrijf kende waar wat te halen viel. Hij bedoelde waar wat te halen valt voor mij maar ook voor hem. Zijn uitdrukking was: "What's in it for me?". Dit is in 2005 al begonnen dus dit was in 2010 niet nieuw voor mij. We zijn naar Volker gegaan en waar ik bij ben zegt Heyliger tegen de directeur dat hij het op prijs zou stellen als ze mij als consultant zouden nemen. Ze zeggen dan niet zoveel terug omdat ze weten dat ze anders het project niet krijgen. Het bedrijf snapt ook dat ik een deel aan Heyliger betaal.

Volker kreeg het project, ook door de informatie die zij tijdens het proces krijgen, bijvoorbeeld hoeveel budget er beschikbaar is. Verder wordt ook informatie over hoe Heyliger over de brug denkt doorgegeven. Dat soort informatie gaf ik door aan Volker. Zij zijn dus beter geïnformeerd dan hun concurrenten. Door de uiteindelijke kracht en power van Heyliger is voor Volker gekozen. Ik bedoel daarmee: zijn wil is wet. Zonder hem ben je als bedrijf uitgerangeerd, je wordt geboycot of door politieke diensten geboycot. Heyligers positie was zo sterk dat niemand buiten hem om een beslissing zou nemen. Niemand ging om Heyliger heen, zo werkt het niet. Theo heeft veel bemoeienis met het Causeway project gehad. Over het hele proces rond de brug heb ik contact gehad met Theo. Mingo, de CEO van de Haven, was niet in de positie om te zeggen dat hij het project niet wilde. Theo zijn macht is ongelimiteerd. Mingo luistert naar Theo omdat hij daar neergezet is door Theo.

Op 4 november 2010 heb ik een overeenkomst gesloten met Volker op grond waarvan ik 2,5% zou krijgen van de totale aanneemsom met een minimum van 600.000 USD. Mondeling was 3% overeengekomen, maar in de onderhandeling is dat omlaag gebracht naar 2,5%. Bij Volker wisten ze dat ik mijn fee deelde. Ik heb hun verteld dat ik politieke dekking had.

Op 22 februari 2012 heeft Volker een contract gesloten met de Haven voor de bouw van de Causeway bridge. De aanneemsom bedroeg ongeveer 43 miljoen USD. Ik zou hiervoor 2,5% ontvangen hetgeen neerkomt op ongeveer 1.3 miljoen. Heyliger bleef wel zijn 2% eisen. Ik vond een verdeling van 50/50 eerlijk. Dat leidde tot een behoorlijke verstoring tussen ons. Ik heb mij er uiteindelijk bij neergelegd. Heyliger zou hier dus 860.000 USD aan steekpenningen voor ontvangen.

Tussen ons liep al de discussie over het percentage. Ook over dat ik dit soort grote bedragen niet meer cash kon betalen. Zeker omdat Heyliger het binnen twee jaar wilde hebben. Ook kregen wij er meningsverschil over dat hij de bedragen giraal overgemaakt wilde krijgen. Ik wilde dat niet. Ik was bij Mullen Property al de fout in gegaan en kon dit niet nogmaals doen. In dit project heb ik Heyliger het

eerste jaar cash betaald. Ik denk dat ik hem tussen de 80.000 en 100.000 USD heb betaald. U houdt mij de opstelling voor op bladzijde 38 van het Overzicht-proces-verbaal. Als ik dat zo zie heeft Heyliger 83.000 USD cash van mij gehad. Ik heb hem de rest niet betaald. Ik wilde het niet giraal overmaken en contant kon ik het niet betalen in twee jaar. Ik wilde stoppen met grote bedragen contant op te nemen. Heyliger is naar WWR gegaan om zijn geld te krijgen. Heyliger zit in de positie om WWR te chanteren. Als hij geen geld krijgt, dan heeft WWR geen werk.

Ik had dus nog een paar ton staan richting Theo. Hij is toen naar Boekaar gestapt en heeft gezegd: "Jij gaat dit oplossen." Onder chantage van Heyliger heeft Boekaar iets bedacht om de goodwill van Heyliger te behouden om toch maar projecten binnen te houden. Iets met een kredietlijn en het bedrijf van Pelgrim. Heyliger had geen geheimen voor Boekaar en dit was de oplossing die zij samen hadden bedacht. In 2017 vertelde Boekaar mij dat als hij dat niet had gedaan, Heyliger had gezegd dat WWR geen werk meer kreeg. WWR hield de huur van mijn huis dat ik aan hen verhuurde om die reden in.

Coetzer was een kleine lokale baggeraar die was ingeschakeld voor een aanneemsom van 2 tot 3 miljoen USD. Heyliger vroeg weer: "What's in it for me?" Ik zei tegen Heyliger zullen we 10% vragen. Heyliger zei waarom geen 20%? Ik ben naar Coetzer toegegaan. Hij wilde het project graag hebben. Hij kreeg het zo in zijn schoot geworpen. Maar Coetzer wilde uiteindelijk toch niet. Hij is met zijn bezwaren naar Goossens gegaan van Volker. Die heeft ervoor gezorgd dat Coetzer ermee instemde dat er een cheque van 179.000 USD voor mij is uitgeschreven. Dit bedrag heeft Volker ingehouden op de betaling aan Coetzer. Coetzer zei dat hij het zelf met Heyliger wilde regelen. Ik heb dit aan Heyliger doorgegeven. Heyliger zei: I'll fix it myself.

3.4.2 Een proces-verbaal van verhoor, opgemaakt in de wettelijke vorm op 16 oktober 2018 door de daartoe bevoegde opsporingsambtenaren TBO 16060 en 17062 (PD Maasdam p. 170 t/m 180.) Dit proces-verbaal houdt in, als de op genoemde datum tegenover verbalisanten afgelegde verklaring van **R. Maasdam**:

In de overeenkomst met Volker staat dat het totale bedrag aan mij wordt betaald in 12 fases. Dat is de basis voor de facturen van Corine. Deze bedragen kreeg ik binnen op de bankrekening van AC. Dit geld gaat naar de derdenrekening van de Stichting Escrow van STC. Als ik geld nodig had kreeg ik dit op de privé rekening.

Ik heb Heyliger het eerste jaar contant betaald. Hij kreeg elke maand 5000 à 10.000 USD contant. Ik deed jarenlang een envelop met geld in een krant. Het kwam voor dat ik bij Boekaar op kantoor zat. De autosleutels van Heyliger lagen op het bureau. Ik pakte de sleutels en legde de envelop die in de opgevouwen krant zat dan in zijn dashboardkastje. Boekaar wist van de betalingsafpraak. Boekaar wist ook dat ik contant betaalde. Hij moet waargenomen hebben dat ik de sleutels pakte van Heyliger. Boekaar zat erbij op zijn kamer dat Heyliger vroeg naar de betalingen die uitbleven. Daarnaast waren er de projecten van WWR waaruit Heyliger betaald kreeg. Ook Philipse was op de hoogte van de doorbetalingen aan Heyliger. Hij is hier jarenlang van op de hoogte geweest en heeft ook een contract ondertekend

met mijn bedrijf.

De verklaring van Boekaar

3.5 Een proces-verbaal van verhoor, opgemaakt in de wettelijke vorm op 3 oktober 2019 door de daartoe bevoegde opsporingsambtenaren TBO 17062 en 16128 (PD Boekaar p. 154 t/m 165.) Dit proces-verbaal houdt in, als de op 17 juli 2019 tegenover verbalisanten afgelegde verklaring van **J. Boekaar**, voor zover hier van belang en zakelijk weergegeven:

Ik ben dusdanig geschrokken van wat Heyliger mij zelf heeft verteld dat ik meteen Philipse heb ingeschakeld omdat ik het zelf niet opgelost kreeg. Het heeft me zo aan het schrikken gemaakt dat ik denk dit krijg ik niet opgelost. Ik denk niet dat Heyliger letterlijk heeft gezegd: ik zorg dat je nergens meer werk krijgt. Hij is niet achterlijk. Maar wel op een slinkse manier, dat als je daar rustig over na gaat denken, weet dat het grote gevolgen kan hebben.

Uiteindelijk is besloten dat dit financiële probleem een issue ging worden. Door een voorziening te treffen gaat het direct van je winst af. Ik heb toen bedacht op welke posten ik dat kon zetten. Ik heb dat in overleg met Philipse gedaan. Ook is nog wat verrekend met de huur. Uiteindelijk was de deal dat wij het hele probleem zouden oplossen. Ik heb het met Maasdam besproken. Heyliger zei tegen mij: "los het maar op".

Heyliger heeft het bedrag genoemd dat hij zou krijgen van Maasdam. Dat bedrag moest corresponderen met het bedrag dat voor de voorziening is opgenomen. Ik heb heel lang geprobeerd dit op te lossen en het met Heyliger besproken maar die was onvermurwbaar. Ook heb ik het heel vaak teruggekoppeld aan Maasdam.

Heyliger kwam naar me toe en zei "I have a deal with Maasdam and he is not living up with it". Het bedrag dat ik van Heyliger hoorde heb ik geconfirmeerd bij Maasdam. We hebben dit toen intern als een voorziening genomen maar nog niet betaald. Daar zit volgens mij ook een stukje opsparen van de huur in.

Toen we bij Intermar bezig waren, in 2014, dat was het moment dat de voorziening verrekend ging worden. Ik liep met Heyliger bij Intermar. Toen zei Heyliger ik krijg nog geld van jullie van Maasdam. Dat moeten we nog oplossen. Toen zei hij, neem contact op met Pelgrim. Ik ben naar Pelgrim gegaan en toen hebben we besproken hoe ik dat moest betalen.

Pelgrim zei: ik ben ervan op de hoogte.

Het zou verrekend worden met leveranties van beton. En Heyliger had gezegd met de Gioia's. Met hen heb ik een deal. Heyliger heeft gezegd, de Gioia's zijn ook aan het werk. Hun moet je zoveel krediet geven, want ik moet hun zoveel betalen. Toen ben ik naar de Gioia's gegaan en heb gevraagd of dat klopte. Dus toen is aan hen een krediet gegeven voor de leveranties van beton en ook bij Pelgrim is een verrekening gegeven voor de leveranties van beton. Het heeft een tijdje geduurd. Holtland boekte iedere keer af en op een gegeven moment kwamen we op nul. Toen hebben we ook de voorziening laten vallen.

Holtland zei: "met die voorziening moet ik wel rekeningen hebben". Dat is

voordat de accountants kwamen. Volgens mij heeft Holtland 1 factuur gevonden van AC. Holtland zei tegen me: we moeten een rekening (factuur) hebben. Toen zei ik ja doe maar.

De verklaringen van Coetzer

3.6 Een proces-verbaal van verhoor, opgemaakt in de wettelijke vorm op 21 juni 2017 door de daartoe bevoegde opsporingsambtenaren 16080 en 16052 (ZD9 p. 267 t/m 275). Dit proces-verbaal houdt in, als de op genoemde datum tegenover verbalisanten afgelegde verklaring van **S. Coetzer**, voor zover hier van belang en zakelijk weergegeven:

Goossens nam contact met me op en vroeg of ik baggerwerkzaamheden zou kunnen uitvoeren voor de bouw van de Causeway. Een paar maanden voordat ik het contract tekende op 26 april 2012 kwam Maasdam naar mijn kantoor. Hij vroeg, indien hij in staat was om mij de werkzaamheden voor de Causeway te garanderen, ik hem dan commissie zou willen betalen. Een paar maanden na dit contract kwam Maasdam voor een tweede keer naar mijn kantoor. Ditmaal met een contract bij zich waarvan hij wilde dat ik dat zou tekenen. Ik heb toen gezegd dat ik geen zaken met hem wilde doen. Binnen een paar dagen riep Goossens me bij zich op het kantoor. Op zijn kantoor was ook Maasdam aanwezig. Zij overtuigden mij dat ik de deal moest accepteren. Maasdam vroeg mij daar in het kantoor om twintig procent commissie te betalen. Ruud Goossens backed him up. Ik heb ermee ingestemd. Ik was pissig en heb tegen Goossens gezegd dat ik niks met Maasdam te maken wilde hebben. Ik heb gezegd dat Volker Maasdam maar moest betalen. Het bedrag van USD 179.000,- is naar Maasdam gegaan. Dat betrof de 20% commissie die wij overeen zijn gekomen.

De verklaringen van Holtland

3.7 Een proces-verbaal van verhoor, opgemaakt in de wettelijke vorm op 27 februari 2018 door de daartoe bevoegde opsporingsambtenaren 17056 en 16080 (ZD6 p. 395 t/m 409). Dit proces-verbaal houdt in, als de op genoemde datum tegenover verbalisanten afgelegde verklaring van **J.P. Holtland**, voor zover hier van belang en zakelijk weergegeven:

U laat ons een aantal boekingen in het boekhoudsysteem zien (D-380 en D-395). Het betreft een boeking van ANG 900.000. Hierop is te zien dat de rekening van AC voor ANG 900.000,- wordt gedebiteerd en Intermar voor hetzelfde bedrag wordt gecrediteerd. Hiermee vervalt de crediteur AC en komt Intermar er als crediteur voor in de plaats. Dit is een boeking die door mij op 19 maart 2014 is gemaakt. Door deze boeking in de administratie te verwerken wordt het bedrag dat WWR aan AC moest betalen afgeboekt. Tegelijkertijd wordt Intermar gecrediteerd waardoor WWR een schuld krijgt aan Intermar. Ik heb deze boeking op aangeven van Boekaar geboekt in de administratie. Voor zover ik weet lag hier niets aan ten grondslag.

Van deze ANG 900.000 zijn er facturen die Intermar schuldig was aan WWR voor een bedrag van ANG 209.331,25 in mindering gebracht (D-328). Verder is ANG 23.220,- ten laste gekomen van de winst- en verliesrekening. Het resterende bedrag betreft betonleveringen van CMC aan Intermar of aan Intermar gelieerde bedrijven.

Boekaar heeft mij verzocht een voorschot, een kredietlijn, van ANG 900.000 aan Intermar te geven. Dit zou door AC aan WWR (terug)betaald worden. Ik heb erbij gezet "to be paid by Advanced Consultech". De ANG 900.000 is nooit betaald door AC. In plaats daarvan zijn er twee facturen van AC gekomen, om dat te kunnen verantwoorden. Er liggen geen documenten of e-mails ten grondslag aan deze facturen. Een factuur was van AC aan WWR van 15 maart 2014 voor advies project Airport a USD 310.000,-. Het project van de airport heeft in 2012 gelopen. Per 2011 is de samenwerking met AC ontbonden. Ik weet niet waar deze werkzaamheden over gingen.

Op enig moment kwam Boekaar naar mij en zei dat van die 9 ton 250.000 USD overgedragen werd aan bedrijven gelieerd aan Luis en Angel Gioia. In deze kredietlijn (voorschot) zijn facturen opgenomen van hun bedrijf Pointe Blanche Hotel Cooperation N.V. Verder is er beton aan hen geleverd door Central Mix. Dat is gebeurd omstreeks 31 augustus 2014 want er staat dat op die datum betaald is op de specificaties van deze werkzaamheden en betonleveringen. Er zijn twee bedrijven die hier een voordeel van hebben gehad. Dat is Intermar en de aan Intermar gelieerde bedrijven en de aan de Gioia broers gelieerde bedrijven. WWR heeft de bedragen aan Central Mix betaald.

Verder liggen aan deze verrekening de openstaande huurbetalingen ten grondslag. U toont mij een boeking op 19 mei 2014. (D-381). De te betalen huur aan AC wordt afgeboekt.

De verklaring van Gioia

3.8 Een proces-verbaal van verhoor, opgemaakt in de wettelijke vorm op 11 september 2018 door de daartoe bevoegde opsporingsambtenaren TBO 16118 en 17064 (ZD6 p. 427 t/m 433). Dit proces-verbaal houdt in, als de op genoemde datum tegenover verbalisanten afgelegde verklaring van **A.D.G. Gioia**, voor zover hier van belang en zakelijk weergegeven:

Het enige constructiewerk dat bij ons heeft plaatsgevonden was bij een project van Pointe Blanche Hotel Corporation (PBHC). U vraagt of dit in 2014 was. Dat klopt. WWR en CMC leverden beton. Er was een krediet.

Jim Jones had (bij ons) een schuld openstaan van ongeveer 200.000 USD. Deze schuld is verrekend met materiaal leveringen door CMC. Holtland van WWR heeft contact met mij opgenomen. Dat zal in 2014 zijn geweest. Er stond nog iets open dat wij aan WWR waren verschuldigd en dat werd op deze manier verrekend. U toont mij D-396 (ZD6, p. 349: openstaande rekeningen van de Gioia's bij WWR ter waarde van 7.234,22). Dit heeft betrekking op machines die wij hebben gehuurd van WWR in 2014. Deze rekening is verrekend met de schuld van Jones. *Wij tonen u D-397 (ZD6, p. 350). Hierop staat dat voor USD 242.765,79 beton is geleverd (door WWR aan de Gioia's).* Dat is ook verrekend.

Het (totale) bedrag van USD 250.000,- is verrekend met de kredietlijn die er was met CMC en WWR. Ik heb gehoord dat Jones een klassieke auto heeft geleverd ter waarde van ongeveer USD 250.000,-. Volgens mij heeft Pelgrim de auto laten brengen naar Florida.

De verklaring van Jones

3.9 Een proces-verbaal van verhoor, opgemaakt in de wettelijke vorm op 22 september 2018 door de daartoe bevoegde opsporingsambtenaren TBO 18040 en 17064 (ZD6 p. 434/m 442). Dit proces-verbaal houdt in, als de op genoemde datum tegenover verbalisanten afgelegde verklaring van J.C. Jones:

In 2012 vroeg Luis Gioia mij hem te helpen een rekening te betalen. U noemt CMC. Ja dat was degene aan wie zij geld verschuldigd waren. Luis vroeg of ik hun rekening kon betalen door een auto te leveren. Ik stuurde hun een foto van een Dodge Charger uit 1970. De Gioia's vroegen mij die auto naar Florida te sturen. Ik heb de auto toen gezonden naar Theo Heyliger. Dat was op 14 april 2012. Ik was de Gioia's USD 200.000,- verschuldigd. Met het verzenden van de auto was ik van deze schuld af.

Documenten

3.10.1 Een e-mailbericht van Jim Jones aan Theo Heyliger van 8 april 2012 (D-845). Dit bericht houdt in:

Hi minister. I have someone who can bring that car to Florida tomorrow if you like.

3.10.2 Een e-mailbericht tussen Heyliger en Boekaar met CC Pelgrim/Holtland van 4 september 2013 (D-500). Deze berichten houden in:

Boekaar stuurt bericht naar Heyliger
4 september 2013 te 12.02 uur

*Theo,
[...]*

What are we going to do with the old outstanding to WWR, you want this to be part of it or you have another idea?

Heyliger stuurt bericht naar Boekaar
4 september 2013 te 03.27 uur

Janhendrik

Can you please let me know what the old outstanding is and I will discuss internally how we can resolve the outstanding.

3.10.3 Als bijlage bij voorgaande e-mailberichten is een bericht van Holtland aan Boekaar op 6 september 2013 zijnde het op dat moment meest recente overzicht van openstaande facturen die Intermar bij WWR heeft.

Het gerecht stelt vast dat deze lijst overeenkomt met het hieronder weergegeven overzicht van openstaande facturen van Intermar bij WWR waar de verrekening van ANG 900.000 (de kredietlijn) aan Intermar in is verwerkt.

3.10.4 Een geschrift te weten een overzicht gemaakt door Holtland omtrent verrekening van ANG 900.000 aan Intermar (ZD6, p. 348 T/M 349, D-395). Dit overzicht houdt in:

Openstaand Intermar/Nicherie for Windward roads BV

Invoice	date	NAF	USD
[...]	21-8-2008		
	31-10-2013		
Total		943.553,05	524.196,14
Outstanding invoices received:			
Intermar		2.781,00	
South Atlantic Stevedoring		120.717,00	

Remaining balance		820.055,05	
Deduction		- 587.50380	
Remaining balance		232.551,25	
Payment by AC		-900.000	
Balance Central Mix Concrete (CMC) 28 February 2014			
Facturen CMC maart			
Facturen CMC april			
Facturen CMC mei			
Facturen CMC juni			
Facturen CMC juli			
Credit line		450.000	250.000
Facturen CMC august			
[...]			
Facturen CMC januari/Nicherei december			
Remaining balance to pay to Intermar		0,00	0,00

3.10.5 Twee geschriften betreffende de bedrijven gelieerd aan Luis en Angel Gioia (D-396 en D-397). Deze geschriften houden in:

Document	omschrijving	saldo	factuurdatum	usd/eur
D140168	Angel		6-2-2014	16.789,08
[...]				
D141247	Angel		2-9-2014	8.789,77
				242.765,79

Paid on 31st of august 2014

<u>Document</u>	<u>omschrijving saldo</u>	<u>factuurdatum</u>	<u>usd/eur</u>
2140035	Point Blanche hotel	31-1-2014	5.117,55
[...]		28-2-2014	
2140292	rental&sales	25-6-2014	1.000,00
			7.234,22

Paid on 31st of august 2014

Gevoerde bewijsverweren

De raadsman heeft vrijspraak bepleit van het onder 1 ten eerste ten laste gelegde feit. Hij heeft daartoe aangevoerd dat er onvoldoende wettig bewijs is voor de daarin willekeurig genoemde geldbedragen, nu het bewijs dat deze geldbedragen zijn doorbetaald aan Heyliger uitsluitend berust op de verklaring van de kroongetuige Maasdam, hetgeen niet is toegestaan.

Het gerecht heeft onder feit 1 bewezen geacht dat de verdachte en Maasdam (en zijn offshore) giften heeft aangenomen van WWR.

Bewezen verklaard is (overigens ook in de feiten 2 en 3) het volledige geldbedrag dat door WWR (en Devcon en Volker) aan (de offshores van) Maasdam is betaald in de bewezenverklaarde periode.

Als toelichting daarop wordt overwogen dat Maasdam en Heyliger zich naar het oordeel van het gerecht in nauwe en bewuste samenwerking hebben schuldig gemaakt aan het aannemen van dat volledige bedrag aan steekpenningen. Hun hele samenwerking, zoals die uit de bewijsmiddelen blijkt, was er immers op gericht om steekpenningen betaald te krijgen. Dat na de ontvangst van die steekpenningen door Maasdam vervolgens nog een verdeling tussen Maasdam en Heyliger heeft plaatsgevonden, is voor de bewezenverklaring niet relevant.

Uit de bewijsmiddelen blijkt, anders dan de raadsman heeft gesteld, dat dit geen willekeurige geldbedragen zijn, maar de optelsom van de in die periode door WWR aan Maasdam en Heyliger betaalde gelden, waarvoor behalve de verklaring van Maasdam ook andere bewijsmiddelen zijn, waaronder de verklaringen van Boekaar en de betalingsbewijzen. De bewezenverklaring berust derhalve niet uitsluitend op de verklaring van Maasdam.

Gelet hierop behoeven de overige bewijsverweren met betrekking tot het onder 1 subsidiair en meer subsidiair ten laste gelegde geen verdere bespreking. Het verweer wordt verworpen.

Betrouwbaarheid van de verklaringen van Maasdam, Boekaar en Cromwell

De raadsman heeft voorts aangevoerd dat geen van de aan de verdachte ten laste gelegde feiten kunnen worden bewezenverklaard nu er onvoldoende betrouwbaar bewijs is. De raadsman heeft daartoe gesteld hetgeen in de pleitnotities onder de p.

88 t/m 108 is weergegeven. Dit komt er in de kern op neer dat de verklaringen van Maasdam en Boekaar dat er steekpenningen zijn betaald aan Heyliger en de verklaring van Cromwell dat Heyliger de eigenaar was van Mullen Property, dienen te worden uitgesloten van het bewijs nu deze verklaringen onbetrouwbaar zijn. Hetgeen resteert aan bewijs is onvoldoende om tot een bewezenverklaring te komen, aldus de raadsman.

Het gerecht overweegt hierover als volgt.

Het gerecht is van oordeel dat het verweer van de raadsman strekkende tot vrijspraak van de ten laste gelegde feiten wordt weerlegd door de inhoud van de bewijsmiddelen. In het bijzonder overweegt het gerecht nog als volgt.

Indien het bewijs mede wordt aangenomen op de verklaring van een getuige met wie door de officier van justitie een afspraak is gemaakt over strafvermindering (de kroongetuige), dient het vonnis dit in het bijzonder te motiveren. Indien een getuigenverklaring als onbetrouwbaar wordt bestempeld staat dit het gebruik van die verklaring voor het bewijs in de weg. Normaliter mag de rechter, zonder nadere motivering, datgene tot bewijs bezigen wat hem uit oogpunt van de betrouwbaarheid dienstig voorkomt. Dit geldt niet voor het gebruik van de verklaring van de kroongetuige. Nu de tegenprestatie die aan de kroongetuige wordt geboden ertoe kan leiden dat deze getuige een belang krijgt bij het afleggen van een verklaring, moet de rechter deze verklaring ambtshalve toetsen. Ook mag het bewijs niet uitsluitend berusten op verklaringen van getuigen met wie een afspraak is gemaakt over strafvermindering.

De verklaring van de kroongetuige Maasdam houdt in de kern in dat Heyliger via hem steekpenningen heeft aangenomen van WWR, Devcon en Volker, in ruil voor het gunnen van overheidsprojecten aan die bedrijven. Heyliger zelf heeft dit pertinent ontkend. Boekaar heeft verklaard dat hij van Maasdam heeft gehoord dat hij Heyliger betaalde met het geld dat hij van WWR ontving. Volgens Maasdam was Boekaar daarvan al sinds zijn aantreden als directeur van WWR op de hoogte.

Het gerecht constateert in de eerste plaats dat Maasdam op de hoofdlijn, zowel bij de politie als bij de rechter-commissaris en uiteindelijk ook - onder ede - ter zitting, waar hij tevens gehouden was onder de door hem met het openbaar ministerie gemaakte afspraak naar waarheid te verklaren, consistente verklaringen heeft afgelegd. Die hoofdlijn bestond erin dat Maasdam door WWR, Devcon en Volker werd betaald om ervoor te zorgen dat zij bouw/baggeropdrachten toegewezen kregen en om de relatie met de politiek goed te houden, welke betalingen Maasdam deelde met Heyliger, die in ruil daarvoor zijn invloed aanwendde om ervoor te zorgen dat die opdrachten ook daadwerkelijk werden gegund en dat die relatie goed bleef. Dat Maasdam er belang bij zou hebben om niet naar waarheid te verklaren is niet aannemelijk geworden. Het gerecht overweegt hierbij voorts dat Maasdam met zijn verklaringen zichzelf in hoge mate belast en - ook bij de met het openbaar ministerie afgesproken verminderde strafeis - een aanzienlijke gevangenisstraf riskeert.

Voorts vinden Maasdams verklaringen in de zaken betreffende WWR, Devcon en Volker, steeds overtuigende bevestiging in verschillende technische bevindingen (telefoontaps, e-mailberichten, OVC) en in de bij de doorzoeken aangetroffen documenten zoals de consultancy overeenkomsten, bankbetalingen aan AC en CAC en de betaling aan Cromwell, alsook in de overige onderzoeksbevindingen, zoals de getuigenverklaringen van onder andere Cromwell en Corinne de Tullio-Stamm met betrekking tot de aankoop van Mullen Property, de verklaringen van Cromwell en Swerdel, alsmede het OVC gesprek met betrekking tot Devcon, de verklaringen van Coetzer met betrekking tot Causeway en die van Holtland, Gioia, Jones en Boekaar met betrekking tot de betalingen aan WWR en de kredietlijn.

Maasdams verklaringen met betrekking tot Boekaar en Heyliger berusten op zijn eigen waarnemingen. Het feit dat Maasdam bij het afleggen van zijn verklaringen op onderdelen gebruik heeft gemaakt van de kennis die hij inmiddels had opgedaan uit het politiedossier, om daarmee zijn verklaringen nader te onderbouwen of soms op ondergeschikte punten aan te passen, maakt die verklaringen niet onbetrouwbaar. Ook eventuele onjuistheden maken de verklaringen van Maasdam niet per se onbetrouwbaar. Tijdsverloop en de vele gedetailleerde ondervragingen over een enorme hoeveelheid aan financiële transacties, afspraken, constructies en (door)betalingen, terwijl niet alles keurig schriftelijk is vastgelegd, hebben onvermijdelijk hun weerslag op die verklaringen, in de zin dat daarin – niet onbegrijpelijk – verschillen kunnen sluipen. Het feit dat Maasdam in 2018 niet meer precies op detailniveau weet welk project en welke betalingen hij heeft gedaan of ontvangen omdat zijn herinnering door het verstrijken van de tijd is vervaagd, maakt zijn verklaring op de hoofdlijnen niet onbetrouwbaar. Het verweer wordt verworpen.

Op grond van al het voorgaande acht het gerecht de verklaringen van Maasdam, zoals die voor het bewijs zijn gebruikt, betrouwbaar.

Nu de betrouwbaar geachte verklaringen van Maasdam op de betwiste cruciale onderdelen steun vindt in de verklaringen van Boekaar en Cromwell, vloeit hieruit voort dat het gerecht ook die verklaringen van Boekaar en Cromwell betrouwbaar acht. Deze verklaringen met de nodige behoedzaamheid beziend, vinden immers eveneens steun in elkaar en in de overige in het vonnis vermelde bewijsmiddelen. Ook dat verweer wordt verworpen.

De raadsman heeft voorts aangevoerd dat de verklaringen van Cromwell niet betrouwbaar zijn omdat aan Cromwell voorafgaand aan zijn verhoor op 19 april 2018 ten onrechte de garantie is gegeven dat hij niet vervolgd zal worden, hetgeen er in de visie van de raadsman toe heeft geleid dat hij mede om die reden niet naar waarheid over Heyliger heeft verklaard. Hierover overweegt het gerecht nog als volgt.

Bij aanvang van dit verhoor is door verbalisanten tegen Cromwell gezegd dat hij op dat moment, met de informatie waarover verbalisanten toen beschikten, getuige was in het strafrechtelijke onderzoek, maar dat hem niet de garantie kon worden gegeven dat zijn status niet zou veranderen. Het gerecht is van oordeel dat dit niet kan worden opgevat als een toezegging of garantie dat geen vervolging tegen hem zou

worden ingesteld, laat staan dat hij op grond daarvan ten onrechte Heyliger zou hebben belast. Het verweer wordt verworpen.

Ten aanzien van de onder feit 1 ten tweede ten laste gelegde kredietlijn

De raadsman heeft aangevoerd dat er geen wettig en overtuigend bewijs is dat Heyliger gelden heeft ontvangen uit de zogenaamde kredietlijn omdat de verklaringen van Boekaar en Maasdam elkaar op dit punt tegenspreken.

Het gerecht verwerpt ook dit verweer. Boekaar heeft over de kredietlijn verklaard dat Heyliger hem heeft aangesproken op het feit dat Heyliger nog geld tegoed had van Maasdam en dat Boekaar dit probleem voor hem moest oplossen. Heyliger heeft tegen hem gezegd dat Boekaar dit probleem met Pelgrim moest bespreken, hetgeen ook is gebeurd. Dit heeft geresulteerd in de zogenaamde kredietlijn aan Intermar, zoals daarvan uit de boekhouding van WWR blijkt. Maasdam heeft deze verklaring van Boekaar bevestigd en ter zitting als getuige verklaard dat Heyliger naar WWR is gegaan om het geld te krijgen dat hij nog van Maasdam tegoed had en dat Boekaar toen iets met een kredietlijn en het bedrijf van Pelgrim heeft bedacht om de goodwill van Heyliger te behouden om toch maar projecten binnen te houden. Het gerecht leest hierin geen tegenstrijdigheid. De omstandigheid dat Maasdam niet precies weet hoe de kredietlijn boekhoudkundig tussen partijen is geregeld of dat hij er zelf niet bij betrokken was, maakt dat niet anders. Beslissend is dat de bevoordeling van Intermar - en later ook van de Gioia's - er op verzoek van Heyliger is gekomen, zodat het gerecht ervan uit gaat dat dit ook ten goede van Heyliger zelf is gekomen. Daarbij is dan niet van belang wat de formele positie van Heyliger binnen Intermar is.

De raadsman heeft ten slotte aangevoerd dat het onder feit 4 ten laste gelegde witwassen onvoldoende de relevante verhullende of verbergende gedragingen van de verdachte vermeldt. De raadsman heeft erop gewezen dat de Hoge Raad de eis stelt dat een vonnis voldoende duidelijkheid verschaft over de in dit verband relevant geachte verhullende of verbergende gedragingen van de verdachte.

Het gerecht overweegt hierover dat de termen verhullen en verbergen volgens vaste jurisprudentie voldoende feitelijke betekenis hebben en dus niet nader hoeven te worden gespecificeerd. Uit de inhoud van de in het vonnis opgenomen bewijsmiddelen blijkt voldoende waaruit de verhullende en verbergende gedragingen van de verdachte hebben bestaan - namelijk het opzetten van een papieren schijnconstructie om te voorkomen dat bekend zou worden dat de verdachte de werkelijke rechthebbende op deze percelen was - zodat dit verweer daarin zijn weerlegging vindt.

Strafbaarheid en kwalificatie van het bewezenverklaarde

De raadsman heeft aangevoerd dat met betrekking tot de feiten 1, 2 en 3 er sprake is van eendaadse samenloop dan wel van voortgezette handeling nu deze feiten voortvloeien uit een en hetzelfde ongeoorloofde wilsbesluit. Dit dient te leiden tot strafvermindering.

Het gerecht verwerpt dit verweer. Van eendaadse samenloop is geen sprake nu de bewezenverklaarde gedragingen zich niet min of meer op dezelfde tijd en plaats hebben afgespeeld. Evenmin staan de elkaar in tijd opvolgende feiten in zodanig nauw verband met elkaar dat zij moeten worden beschouwd als voortkomend uit een zelfde ongeoorloofd wilsbesluit. Er is daarom ook geen sprake van een voortgezette handeling.

Er zijn geen feiten of omstandigheden aannemelijk geworden die de strafbaarheid van het bewezen verklaarde uitsluiten.

Het bewezenverklaarde wordt als volgt gekwalificeerd:

- *ten aanzien van het onder 1 ten laste gelegde -*

medeplegen van: als ambtenaar een gift aannemen wetende dat zij hem gedaan wordt ten einde hem te bewegen om, in strijd met zijn plicht, in zijne bediening, iets te doen of na te laten, en ten gevolge van of naar aanleiding van hetgeen door hem, in strijd met zijn plicht, in zijnde bediening is gedaan of nagelaten, meermalen gepleegd;

- *ten aanzien van het onder 2 en 3 ten laste gelegde -*

medeplegen van: als ambtenaar een gift aannemen wetende dat zij hem gedaan wordt ten gevolge van of naar aanleiding van hetgeen door hem, in strijd met zijn plicht, in zijnde bediening is gedaan of nagelaten, meermalen gepleegd;

- *ten aanzien van het onder 4 ten laste gelegde -*

medeplegen van witwassen, meermalen gepleegd.

Strafbaarheid van de verdachte

Er zijn geen feiten of omstandigheden aannemelijk geworden die de strafbaarheid van de verdachte uitsluiten, zodat de verdachte strafbaar is.

Oplegging van straf

De officier van justitie heeft gevorderd dat de verdachte zal worden veroordeeld tot een onvoorwaardelijke gevangenisstraf voor de duur van zes jaar en zes maanden met aftrek van de tijd door de verdachte in voorarrest doorgebracht. Tevens vordert de officier van justitie opheffing van het bevel schorsing voorlopige hechtenis met ingang van de dag van de uitspraak.

De raadsman heeft met betrekking tot de strafmaat aangevoerd hetgeen vermeld staat in zijn pleitnotities op p. 136 t/m 144. Hij heeft – kort samengevat – verzocht dat voor het geval het gerecht tot een bewezenverklaring komt, rekening te houden

met de persoonlijke omstandigheden van de verdachte en het feit dat het om relatief oude feiten gaat, terwijl de verdachte nooit eerder is veroordeeld.

Daarnaast heeft het openbaar ministerie zich onvoldoende terughoudend opgesteld in zijn berichtgeving over de verdachte in de media en heeft de vervolging het dubieuze karakter van een politieke strafvervolging gekregen, waarbij het openbaar ministerie door middel van laakbaar grensoverschrijdend gedrag, misbruik van macht en opzettelijke schending van de mensenrechten de verdachte heeft vervolgd. Dit alles dient ook tot vermindering van de straf te leiden. Ten slotte heeft de raadsman gewezen op een aantal min of meer vergelijkbare zaken waarin aanmerkelijk lagere straffen zijn opgelegd dan de straf die door de officier van justitie in deze zaak tegen de verdachte is geëist.

Bij de bepaling van de op te leggen straf heeft het gerecht gelet op de aard en de ernst van hetgeen bewezen is verklaard, op de omstandigheden waaronder het is begaan en op de persoon van de verdachte, zoals van een en ander bij het onderzoek ter terechtzitting is gebleken. Daarbij wordt in het bijzonder het volgende in beschouwing genomen.

De verdachte heeft zich jarenlang schuldig gemaakt aan het aannemen van steekpenningen en het witwassen van gelden. De verdachte daarbij misbruik gemaakt van zijn positie als politicus, om zijn eigen financiële voordeel te dienen, ten koste van de burgers van Sint Maarten. Bedrijven waren voor het verkrijgen van overheidsopdrachten afhankelijk van de goodwill en de medewerking van de verdachte en betaalden om aan het werk te kunnen blijven. Projecten werden hierdoor onnodig duur, geld dat moest worden opgebracht door de belastingbetaler. De verdachte heeft zich, samen met Maasdam, die als tussenpersoon fungeerde tussen de bedrijven en de politiek, in totaal bijna 4 miljoen dollar aan steekpenningen aangenomen, waarvan ieder zijn deel heeft ontvangen. Ook heeft de verdachte zijn hiermee verdiende geld witgewassen door het gebruik van een papieren constructie die moest verhullen dat de verdachte de rechthebbende was op enkele percelen grond.

De verdachte heeft met zijn handelen het vertrouwen dat de burgers van Sint Maarten moeten kunnen stellen in personen die hen vertegenwoordigen ernstig geschaad. Verdachtes handelen heeft ook een ondermijnende en ontwrichtende invloed op de samenleving als geheel. Dit is extra schadelijk voor een jong land als Sint Maarten, waar juist leiders nodig zijn die het goede voorbeeld geven. Het gerecht rekent de verdachte zijn handelen daarom zwaar aan. Hoewel het feit dat de verdachte politicus is een rol speelt bij de stafmaat is er daarmee geen sprake van een "politiek proces" tegen de verdachte, zoals door de raadsman is aangevoerd.

Het witwassen van crimineel vermogen vormt een aantasting van de legale economie mede vanwege de corrumperende invloed op het legale bedrijfsleven en op financiële instellingen. Door gebruik te maken van valse documenten heeft de verdachte de integriteit van het financieel economische verkeer aangetast, aangezien dit valt of staat met het vertrouwen dat gesteld wordt en gesteld moet kunnen worden in de juistheid van de inhoud van dergelijke documenten.

De verdachte heeft ter zitting ontkend zich te hebben schuldig gemaakt aan deze misdrijven. Hij heeft er op geen enkel moment blijk van gegeven het strafbare en verwerpelijke van zijn handelen in te zien.

De verdachte is niet eerder veroordeeld, maar heeft zich wel gedurende langere tijd bezig gehouden met het plegen van ernstige strafbare feiten. In de persoonlijke omstandigheden die door de raadsman zijn aangevoerd, ziet het gerecht geen aanleiding om tot strafvermindering te komen, omdat de feiten waaraan de verdachte zich heeft schuldig gemaakt daarvoor te ernstig zijn. In de aankondiging van het openbaar ministerie voornemens te zijn een vordering aanhangig te maken tot ontneming van wederrechtelijk verkregen voordeel ziet het gerecht wel aanleiding de op te leggen straf enigszins te matigen.

Tevens heeft het gerecht daarbij rekening gehouden met de straffen die door het gerecht eerder in min of meer vergelijkbare zaken zijn opgelegd.

Het gerecht is gelet op al het voorgaande van oordeel dat niet kan worden volstaan met een andere of lichtere straf dan een straf die een vrijheidsbeneming van aanzienlijke duur meebrengt.

Rekening houdend met het voorgaande, en gelet op de werking van artikel 1 lid 2 Sr met betrekking tot het bewezenverklarde witwassen, leidt dit ertoe dat het gerecht oplegging van een gevangenisstraf voor de duur van 66 maanden in beginsel passend acht.

Rekening houdend met de eerder genoemde uitingen van het openbaar ministerie in de pers, de te lange detentie van de verdachte in de politiecellen op Sint Maarten en diens detentie op Bonaire, zal het gerecht de gevangenisstraf matigen en wel tot zestig maanden, welke straf zij passend en geboden acht.

Het gerecht is nagegaan of er sprake is van een eventuele overschrijding van de redelijke termijn als bedoeld in artikel 6 EVRM. De verdachte is op 19 februari 2019 aangehouden en op 1 maart 2019 in verzekering gesteld, zijnde het eerste moment dat vanwege de Nederlandse Staat jegens hem een handeling is verricht waaraan hij in redelijkheid de verwachting kon ontlenuen dat tegen hem ter zake van strafbare feiten door het openbaar ministerie een strafvervolgning tegen hem zal worden ingesteld. Op 21 mei 2019 is de voorlopige hechtenis van de verdachte om medische redenen geschorst. Op 2 mei 2019 is de inleidende dagvaarding uitgebracht. De uitspraak in deze zaak vindt plaats op 15 mei 2020. Nu dit in totaal een periode beslaat van minder dan twee jaar, is er geen sprake van overschrijding van de redelijke termijn.

De verdachte is reeds geruime tijd op vrije voeten. Niet is gebleken dat hij zich niet heeft gehouden aan de voorwaarden die verbonden zijn aan de schorsing van de voorlopige hechtenis. De verdachte heeft zich ter zitting wederom mondeling bereid verklaard tot nakoming van die voorwaarden. Nu voorts met betrekking tot de gezondheid van de verdachte op dit moment onvoldoende zicht op is of daarin significante verbetering of verandering is gekomen ten opzichte van de eerdere

situatie, acht het gerecht op dit moment onvoldoende termen aanwezig voor toewijzing van de vordering van de officier van justitie tot opheffing van de schorsing van de voorlopige hechtenis.

Al het voorgaande leidt ertoe dat het gerecht oplegging van een gevangenisstraf voor de duur van 60 maanden passend en geboden acht.

Toepasselijke wettelijke voorschriften

De op te leggen straf is gegrond op de artikelen 1:1 lid 2, 1:123, 1:136, 379 (oud) 2:404 van het Wetboek van Strafrecht;

Beslissing

Het gerecht:

verklaart de officier van justitie niet ontvankelijk in de vervolging van de verdachte voor zover dit betreft de onder 1 ten laste gelegde feiten, begaan in de periode tot 19 februari 2007.

verklaart wettig en overtuigend bewezen dat de verdachte het onder 1 voor zover nog aan de orde, 2, 3 en 4 ten laste gelegde heeft begaan, zoals hiervoor overwogen;

verklaart niet bewezen hetgeen aan de verdachte onder 1 – voor zover nog aan de orde – 2, 3 en 4 meer of anders ten laste is gelegd en spreekt hem daarvan vrij;
verklaart het bewezenverklarde strafbaar, kwalificeert dit als hiervoor omschreven en verklaart de verdachte daarvoor strafbaar;

veroordeelt de verdachte tot een **gevangenisstraf** voor de duur van **60 maanden**;

beveelt dat de tijd die door de verdachte voor de tenuitvoerlegging van deze uitspraak in enige in artikel 1:62 van het Wetboek van Strafrecht bedoelde vorm van voorarrest is doorgebracht, bij de uitvoering van de opgelegde gevangenisstraf geheel in mindering wordt gebracht;

wijst af de vordering van de officier van justitie tot opheffing van de schorsing van de voorlopige hechtenis.

Dit vonnis is gewezen door de rechter mr. drs. S.M. van Lieshout, bijgestaan door mr. F. Kruiswijk, zittingsgriffier, en op 15 mei 2020 in tegenwoordigheid van voornoemde griffier uitgesproken via videoverbinding vanuit Curaçao ter openbare terechtzitting van het gerecht in Sint Maarten.